

KENNET TEILOR

Ką kiekvienas vaikas
turi žinoti apie Dievą

KENNET TEILOR

**KĄ KIEKVIENAS
VAIKAS TURI
ŽINOTI
APIE DIEVĄ**

Ką kiekvienas vaikas turi žinoti apie Dievą 12.108

LEIDYKLA
Jona

Brangūs tėveliai!

This book was first published in the United States by MOODY PRESS. Copyright 1968 in the name of Moody Bible Institute of Chicago, Illinois. Copyright was reassigned to Kenneth Taylor in 1982. Translated by permission.

Taylor N., Kennet
«Devotion for the Children's Hour» in Lithuanian.

Iš rusų kalbos vertė: Lina Latužytė
Redaktorė Nijolė Latuzienė
Tech. redaktorė Raimonda Balčiūnienė
Korektorė Jūratė Vaitkevičienė

SL 658. Tiražas . . . egz. Užsakymas . . .
Išleido Lietuvos krikščioniško labdaros
fondo leidykla „Jona“, Tilžės 126a,
5400 Šiauliai. Spausdino
© 1993 leidykla „Jona“

Ši jums siūloma knyga – tai ne bibliinių pasakojimų rinkinys. Ją galima pavadinti „Trumpu įvadu į krikščionišką mokymą“. Joje kalbama apie nuodėmę, dangų, Jėzų Kristų ir daug ką kita.

Yra nemažai knygų su pasakojimais iš Biblijos, bet vaikai turi taip pat susipažinti su mūsų tikėjimo mokymu ir pagrindais, kurie iki šiol buvo mažai žinomi.

Mūsų vaikai turi ne tik žinoti nuostabius bibliinius pasakojimus, bet ir suvokti prasmę, slypinčią vienoje ar kitoje istorijoje. Jie turi įsitikinti šios istorijos tikrumu ir didele jos reikšme jiems patiems. Mes pamėginome trumpai ir įdomiai paaiškinti vaikams šitą sąryšį tarp bibliinių pasakojimų ir Biblijos mokymo.

Knygos turinį supras jau 7 metų vaikai, bet ji sudomins ir 12 – 13 metų paauglius.

Kartu su šia knygele mes patariame kasdien su vaikais skaityti įdomią bibliinių pasakojimų knygą, pavyzdžiui: „Biblija vaikams“, arba „Viešpats – mano Ganytojas“. Abi jos papildys viena kitą. Bet nė viena iš jų negali pakeisti Biblijos. Net pirmaklasiai jau gali skaityti Evangeliją pagal Morkų ar Luką, jeigu juos teisingai pamokysime.

Bet prieš pradėdamas skaityti Šventąjį Raštą, vaikas turi būti susipažinęs su pagrindinėmis Biblijos tiesomis, mat, jomis pasiremdamas, jis sugebės suprasti ir apmąstyti tai, ką skaito.

Taip paruoštas vaikas ateityje galės atsispirti daugeliui pavojingų pagundų. Biblijos tiesos jam bus ne miglotos ir trumpalaikės schemas, – tokios jos negali padėti sunkioje valandoje, – o artimi, patikimi draugai.

Dievo Žodis – tai jėga ir tvirta, patikima pilis. Būtent tai ir aiškinama vaikams šioje knygoje.

Knygą siūlome kasdieniniam skaitymui šeimoje. Ja galima naudotis ir ruošiantis užsiėmimams su vaikais.

Dar keletą žodžių apie maldas kiekvieno skyrelio pabaigoje. Jas galima praleisti. Vieni tėvai nepripažįsta rašytų maldų, kitiems jos gali suteikti didelę pagalbą. Tačiau šiaip ar taip, pasiūlytų maldų nepakanka. Kiekvienas susirinkimo dalyvis turi turėti galimybę melstis savais žodžiais.

Šią knygą reikia perskaityti su vaikais kelis kartus. Sperdžinas sakė, kad seniau, sodindami pupas, į kiekvieną duobutę dėdavo po tris: vieną kirminams, kitą paukščiams, o trečią – derliui.

Vaikams Dievo Žodį reikia aiškinti palaipsniui, žodį po žodžio, ir tas Biblijos tiesas, kurias jie turi išsivinti, kartoti tol, kol jie supras ir įsidėmės jas visam laikui.

1. YRA TIK VIENAS DIEVAS

Kai kuriose šalyse, kur žmonės neskaito Biblijos ir labai mažai žino apie Dievą, daugelis tiki, kad pasaulyje yra visokių dievų. Vieni tiki, kad yra du dievai, kiti – kad keturi. Yra tautų, kuriose tikima, kad yra šimtai ir tūkstančiai dievų. Kai kas galvoja, kad saulė ir mėnulis taip pat dievai, jie garbina juos, o kartais ir meldžiasi, kreipdamiesi į juos su savo reikmėmis.

Ar gali saulė ir mėnulis mums padėti? Žinoma, ne! Jie patys yra kūriniai, kuriuos sutvėrė Dievas, ir dėl to jie negali būti dievais. Mes turime melstis ne Dievo kūriniais, o pačiam Dievui.

Ar reikia melstis angelams? Ar jie dievai? Irgi ne. Angelai yra gyvos būtybės. Kai kurie iš jų yra dabar tarp mūsų, nors mes jų negalime matyti. Bet jiems melstis negalima! Angelai ne dievai, o Dievo tarnai. Dievas pats juos sukūrė. Jie myli Dievą ir Jam tarnauja. Angelų tiek daug, kad mes negalime išsivaizduoti jų skaičiaus.

Ar yra danguje be to Dievo, kuriam mes tikime, dar ir kitų dievų? Atsakyti į šį klausimą jūs galite patys, perskaitę sekantį trumpą pavyzdį.

Vienas pastorius norėjo išsiaiškinti, ar Toma žino, kad yra tik vienas Dievas. Jis jos paklausė:

– Toma, kiek dievų yra pasaulyje?

Toma atsakė:

- Vienas.
- Iš kur tu žinai?
- Pasaulyje nėra vietos kitiems dievams, – atsakė mergaitė. – Mūsų Dievas užpildo visą dangų ir visą žemę.

Tai labai geras atsakymas. Todėl mes turime mylėti Dievą labiau už viską, ką Jis sukūrė.

Skaitymui: Išėjimo knyga 20, 1 – 6

- Klausimai:*
1. Kiek dievų yra pasaulyje?
 2. Ar gali saulė ir mėnulis išgirsti mūsų maldas?
 3. Ar reikia melstis angelams? Ar jie yra dievai?

Malda: Brangus mūsų Dangiškasis Tėve! Mes dėkojame Tau už tai, kad Tu esi vienintelis Dievas, ir kad Tu daug didesnis ir stipresnis už visus Tavo kūrinis. Padėk mums Tave mylėti iš visos širdies ir tarnauti tik Tau vienam. Mes prašome Tavęs šito vardan Jėzaus Kristaus. Amen.

2. KAS YRA DIEVAS?

Dievas yra asmenybė. Jis gyvena danguje. Dangus, apie kurį kalbama Biblijoje, – tai ne tas dangus, kurį mes matome virš savo galvos, kuriame plaukia debesys ir skraido paukščiai. Dangaus, kuriame gyvena Dievas, mes negalime matyti. Kai sakome: „Dievas yra danguje“, – mes negalime tiksliai nurodyti, kur yra tas dangus, bet mes žinome ir tikime, kad tas dangus nuostabus, ir kiekvienas iš mūsų norėtų ten patekti. Jeigu mes pažįstame ir mylime Dievą, tai po mirties pateksime ten, kur yra Dievas ir Jo angelai.

Ar jūs žinote, kad Dievas yra Dvasia? Tai reiškia, kad Jis yra Asmenybė be kūno. Tu ir aš – mes turime kūną, kuriame gyvena dvasia. O Dievui kūnas nereikalingas.

Jis yra pati nuostabiausia Būtybė pasaulyje. Jis niekada neklysta. Dievas toks didis, kad Jam nieko nėra negalimo. Jis gali įvykdyti viską, ką nori. Dievas sukūrė visatą: dangų ir žemę, žolę ir medžius, saulę, mėnulį ir žvaigždes. Jis sukūrė angelus, Jis sukūrė tave ir mane. Visa, kas matoma ir nematoma, yra sukurta vieno Dievo. Jis siunčia griaustinį ir žaibą, lietų ir sniegą.

Kur yra Dievas? Mes jau girdėjome, kad Jis yra danguje. Bet Dievo pilna visur: Jis yra ir čia, tarp mūsų, ir Jis mus girdi. Argi tai ne nuostabu, kad Dievas vienu metu gali būti visur? Jis lydi žmones dideliuose vandenyne garlaiviuose ir tuo pačiu metu yra su misionieriais tolimose

šalyse. Mes galime būti tik vienoje vietoje. Jis gali būti tuo pačiu metu visur.

Ypatingai svarbu mums, kad Dievas mus myli ir todėl rūpinasi mumis. O jeigu ir mes Jį mylime, tai nenorime, kad mūsų elgesys Dievą nuliūdintų.

Skaitymui: Izaijo pranašystė 6, 1 – 8

- Klausimai:* 1. Ar Dievas turi kūną?
2. Prašom išvardinti nors dvi vietas, kur dabar yra Dievas.
3. Ar gali Dievas matyti tamsoje, naktį?

Malda: Didysis mūsų Dieve danguje! Mes dėkojame Tau už tai, kad Tu visuomet mumis rūpiniesi. Amen.

3. IŠ KUR ATsirado Dievas?

Daugelį dalykų, kuriuos išgirdome apie Dievą, mums sunku suprasti, pavyzdžiui, tai, kad Dievas vienu metu gali būti visur. Mes net nesugebame to įsivaizduoti. Ir Dievas mums to nepaaiškino. Bet kartą danguje mes gaušime atsakymą į visus mūsų klausimus.

Iš kur atsirado Dievas? Ar Jis turėjo motiną ir tėvą? Ne, Dievui nereikėjo nei tėvo, nei motinos. Jis niekada negimė ir nebuvo mažas vaikelis, išaugęs danguje, todėl kad Dievas buvo visada. Jis visada buvo didis. Ir šią dieną Jis nė kiek nepasikeitė.

Dievas buvo jau prieš tavo gimimą ir prieš tavo tėvų gimimą. Kol dar nebuvo nei kalnų, nei medžių, kol dar neaugo žolė ir nebuvo žemėje žvėrių, – Dievas jau buvo. Jis buvo jau tada, kai iš viso nieko nebuvo. Ir Dievas gyvens amžinai.

Mes taip pat gyvensime amžinai. Dėl to Dievas mus ir sukūrė. Mes ne visuomet gyvensime šitoje žemėje. Mūsų kūnas laikui bėgant susens, ir mums reikės palikti žemę. Bet jeigu mes čia, žemėje, mylėjome Dievą, tai galėsime patekti pas Jį į dangų, amžinai ten gyventi.

Žemėje nemažai kvailų žmonių: užuot mylėję Dievą, jie myli tik save. Po jų mirties Dievas negalės jų priimti į dangų. Jie pateks į tamsią, niūrią vietą, kur jiems amžinai teks gyventi atskirtiems nuo Dievo.

Kadangi mes visi gyvensime amžinai, mums reikia rūpintis tuo, kaip gyventi čia, žemėje. Aš jums papasakosiu vieno turtingo žmogaus, užmiršusio, kad jam teks gyventi amžinai, istoriją.

Šitas žmogus surinko labai gerą derlių. Visi jo aruodai buvo su kaupiu pripildyti grūdų. Tuo jis labai džiaugėsi, nes žinojo galėsias brangiai parduoti grūdus ir dar labiau praturtėsiąs.

„Puiku! – pasakė jis sau. – Dabar man nebereikia dirb-

ti. Aš gausiu tiek pinigų, kad galėsiu nusipirkti visa, ko tik panorėsiu!“

Vakare atsigulus, jo mintys visą laiką sukosi apie turtus. Apie tai, kad dalį jų reikėtų atiduoti vargšams, jis net negalvojo.

Tą naktį turtuolis numirė. Dabar jam teko stoti Dievo akivaizdon. Staiga jis prisiminė, jog reikėjo tarnauti Dievui ir savo turtu padėti vargšams bei ligoniams. Bet buvo jau vėlu.

Tikiuosi, kad nė vienas iš jūsų nebus toks paikas, kaip šis turtuolis!

Skaitymui: Evangelija pagal Luką 12, 16 – 28

- Klausimai:*
1. Ar Dievas turi gimimo dieną?
 2. Ar Dievas buvo, kai dar nebuvo nei kalnų, nei medžių?
 3. Nuo kada atsirado Dievas?
 4. Kaip ilgai tu gyvensi po mirties?

Malda: Dangiškasis mūsų Tėve! Mes dėkojame Tau už tai, kad Tu mums duodi amžiną gyvenimą. Padėk mums gyventi taip, kad neliūdintume Tavęs. Mes prašome šito vardan Jėzaus Kristaus. Amen.

4. KAIP GALIME ŽINOTI, KAD YRA DIEVAS?

Kas gali matyti vėją? Aš negaliu, tu, tikriausiai, taip pat ne. Bet nors mes nematome vėjo, vis vien žinome, kad vėjas yra. Mes jaučiame, kaip vėjas draiko mūsų plaukus, ir matome, kaip nuo jo linksta žolė ir medžiai. Bet paties vėjo niekas niekuomet nematė.

Ir Dievo mes negalime matyti. Bet mes galime žinoti, kad Jis tikrai yra. Mes pažįstame Jį iš Jo darbų.

Ar tu gali išvardinti keletą dalykų, kuriuos padarė Dievas, patvirtinančių Jo buvimą?

Pavyzdžiui, žvaigždės, saulė ir mėnulis. Tu galvoji, jog jie patys įsikūrė ten, danguje? kažkas juk turėjo juos ten patalpinti. Kai matai namą, tu negalvoji, kad jis išaugo iš žemės. Tu žinai, kad kažkas jį pastatė. Matydami daugybę žvaigždžių danguje, taip pat žinome, kad jos ten šviečia ne atsitiktinumo dėka. kažkas jas ten patalpino. Tas kažkas ir yra Dievas.

Žinai, kodėl mes negalime matyti Dievo? Dievas toks didis ir nuostabus, kad mes, Jį pamatę, iš karto numirtume. Bet kartą Jis mus pasiims pas save į dangų, jeigu mes būsime Jam paklusnūs. Ten mes pamatysime Dievą Jo šlovėje.

Nors mes dabar nematome Dievo, bet galime tikėti Juo ir Jį mylėti. Biblija kalba mums apie Dievą, apie Jo

meilę ir malonę mums, žmonėms. Kad mylėtume Dievą, mums nebūtina Jį matyti.

Kartą motina pasakė savo dukrai, kad ji turinti mylėti Dievą. Mergaitė paklausė:

– Mama, kaip aš galiu mylėti Dievą, jeigu Jo nematau?

Po kelių dienų paštininkas atnešė siuntinį nuo tetos, kurios mergaitė nė karto nebuvo mačiusi. Mergaitė atsargiai atplėšė paketą ir pamatė gražią knygutę su paveikslėliais. Ilgai ji džiaugėsi knygute, o po to nubėgo pas mamą.

– Mama, kokia nuostabi knygutė! Teta labai gera!

– Bet tu jos nė karto nematei!

– Teisybė, – atsakė mergaitė, – bet aš matau, kad ji labai gera. Ji juk man padovanojo tokią knygutę!

Taip ir mes galime mylėti Dievą, nors Jo niekada nematėme. Jis mums padovanojo daug nuostabių dalykų: stogą virš galvos, tėvą ir motiną ir daug ką kita. Todėl mes turime Jį mylėti ir būti dėkingi, nežiūrint to, kad mes Jo kol kas nematome.

Skaitymui: Pradžios knyga 1, 14 – 28

Klausimai: 1. Ar tu gali matyti vėją? Iš kur tu žinai, kad jis yra?

2. Ar tu gali matyti Dievą? Iš kur tu žinai, kad Jis yra? Pateik keletą pavyzdžių.

3. Kodėl mes negalime matyti Dievo?

4. Kada mes Jį pamatysime?

Malda: Brangusis Viešpatie! Mes dėkojame Tau už tai, kad iš Tavo kūrinijų galime sužinoti apie Tavo buvimą: žvaigždės, saulė ir mėnulis – visi jie kalba apie Tavo didybę. Dėkojame Tau už tai, kad Tave pamatysime tokį, koks Tu esi. Amen.

5. DIEVAS TĖVAS, DIEVAS SŪNUS IR DIEVAS ŠVENTOJI DVASIA

Mes žinome, kad yra tik vienas Dievas. Dabar turime sukaupti visą dėmesį, nes tai, apie ką mes kalbėsime, sunku paaiškinti. Ši tema yra viena iš svarbiausių Dievo Žodyje.

Mūsų dangiškasis Tėvas – Dievas. Bet ar jūs žinote, kad ir Jėzus Kristus yra Dievas? Taip pat ir Šventoji Dvasia yra Dievas. Visi trys yra Dievas. Bet tai nereiškia, kad yra trys Dievai. Mes turime vieną Dievą trijuose asmenyse.

Kaip šitos trys Asmenybės – Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia – gali būti vienas Dievas? O gal Jėzus – tik kitas Amžinojo Dievo vardas? Ne! Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia nėra skirtingi vieno ir to paties Dievo vardai. Pas Dievą yra, taip sakant, pareigų pasidalijimas. Dievas

Tėvas ir Dievas Sūnus sukūrė dangų ir žemę. Jėzus sako: „Aš ir Tėvas – viena“.

Jėzus po savo prisikėlimo grįžo į dangų užimti savo vietos šalia Dievo Tėvo. Mums Jis atsiuntė Šventąją Dvasią, kuri taip pat yra Dievas. Šventoji Dvasia pasilieka žmonėse, kurie įtikėjo į Jėzų Kristų.

Ir vis dėlto, yra tik vienas Dievas. Dabar pabandykime įsivaizduoti, kaip trys Asmenys gali būti vienu Dievu. Pažvelkite į dobilo lapą. Jis turi tris lapelius, o vis dėlto tai vienas lapas. Arba, pavyzdžiui, vanduo. Paprastai vanduo – skystis, bet, smarkiai atvėsindamas, jis sušąla ir pavirsta į ledą, o stipriai kaitinant – į garus. Bet vanduo, ledas ir garai yra tos pačios sudėties. Šie pavyzdžiai gali mums padėti truputį suprasti dieviškąją „trijų vienybę“ – Dievo trejybę, bet pilnai viską suprasime tik danguje.

Tai žinoti labai svarbu, nes daug kas netiki, kad Jėzus yra Dievas. Jeigu Jis nebūtų Dievas, Jis negalėtų būti ir mūsų Išgelbėtojas.

Nenusiminkite, jeigu negalite pilnutinai suprasti mokymo apie trejybę. Nežiūrint to, jūs galite būti paklusnūs Dievui, vykdydami Jo paliepimus.

Skaitymui: Evangelija pagal Morkų 1, 9 – 11; Evangelija pagal Joną 16, 7 – 15

Klausimai: 1. Kelis Dievus mes garbiname?
2. Mūsų Dievas turi tris Asmenis. Ar tu gali juos išvardinti?

Malda: Didysis Dieve, mūsų Dangiškasis Tėve! Mes negalime pilnai pažinti Tavęs Tavo didybėje. Bet dėkojame Tau už tai, kad Tu mus myli. Padėk mums dar labiau Tave mylėti ir gerbti. Prašome šito Jėzaus Kristaus vardu. Amen.

6. KODĖL DIEVAS SUKŪRĖ ŽMOGŲ?

Kam Dievas sukūrė mus, ir dėl ko mes gyvename?

Dievas sukūrė mus tam, kad mes mylėtume ir gerbtume Jį. Jis iš mūsų laukia dėkingumo ir nori, kad mes džiaugtumėmės, nes turime didį ir gerą Dievą. Be to Jis nori, kad mes pagalvotume apie didelę Jo meilę mums. Šią meilę Jis mums parodė, atsiųsdamas į šį pasaulį savo Sūnų Jėzų Kristų, kuris prisiėmė sau visas mūsų nuodėmes. Mes turime iš visos širdies dėkoti Dievui už tai, kad galime būti Jo vaikai. Ir dar Jis laukia iš mūsų meilės artimiesiems. Dievas pamilo mus ir tai mums duoda jėgų mylėti kitus.

Ar dabar suprantate, kodėl Dievas sukūrė žmogų? Jis padarė viską dėl mūsų. Dabar mes galime garbinti Jo vardą, Jį mylėti ir vykdyti Jo valią.

Ar tu myli Dievą? Tam Jis davė tau gyvybę.

Man pasakojo apie vieną žmogų, kuris labai mylėjo

Dievą. Jis su džiaugsmu giedoja giesmes Dievui, žinodamas, kad tai Jam patinka. Kai kurie žmonės jam sakė, kad būtų geriau, jeigu jis negiedotų, nes turėjo ne kokį balsą. Į tai žmogus atsakė: „Mano Dangiškasis Tėvas džiaugtųsi mano giedojimu, net jeigu aš giedočiau ne geriau kaip varna“.

Jei mes mylime Dievą, tai ta meilė turi būti reiškiamama matomu ir girdimu būdu. Dievas tuo džiaugiasi.

Skaitymui: Psalmynas 146

- Klausimai:*
1. Kam Dievas mus sukūrė?
 2. Dievas mus sukūrė, kad mes gyventume dėl Jo. Ar mes galime gyventi tik sau?
 3. Kaip jūs galvojate, ar Dievas nori klausytis mūsų giedojimo, net jeigu mes nekaip giedame?

Malda: Mūsų Dangiškasis Tėve, padėk mums būti dėkingais. Padėk mums garbinti Tave ir gyventi Tavo garbei! Mes prašome Tavęs šito Jėzaus Kristaus vardu. Amen.

7. DAR DAUGIAU APIE DIDIJĄ DIEVĄ

Ar tu daug žinai? Tu žinai šį tą apie mašinas, apie lėktuvus, tu gali skaityti, rašyti ir daug ką kita. Bet tavo tėvai žino daug daugiau už tave. Žmogus gali mokytis visą gyvenimą, ir vis dėlto pasilieka daug dalykų, apie kuriuos jis nespėjo sužinoti. Bet yra Kai Kas, žinantis viską. Tai – Dievas. Jis viską sukūrė ir žino viską. Jis net žino, ką tu dabar galvoji. Jis žino, kas buvo prieš tūkstantį metų, ir žino, kas bus ateityje. Dievas taip pat žino, myli tu Jį ar ne. Nuo Dievo neįmanoma ką nors nuslėpti, nes Jis yra visur, viską žino ir nieko neužmiršta.

Dievas gali padaryti viską, ką Jis laiko reikalingu. Jam nėra nieko neįmanomo. Dievas gali ligoniui duoti sveikatą. Jis gali siųsti audrą, Jis gali ją ir nuraminti. Didysis Dievas atleidžia žmonėms nuodėmes ir dovanoja jiems amžiną gyvenimą.

Dar viena Dievo savybė labai svarbi mums: Dievas nesikeičia. Jis visada tas pats: vakar, šiandien ir per amžius. Jis niekada nepasens ir nepasilps. Galbūt tu turi senelę ar senelį, kurie jau paseno ir nusilpo. Žmonės keičiasi. Jaunystėje jie stiprūs ir sveiki, o senatvėje netenka jėgų. Dievas per amžius pasilieka toks, koks Jis buvo.

Dievas mus myli. Dėl to mums nereikia rūpintis ateitimi ir jos bijoti. Mūsų Dievas – nuostabus ir Visagalis Dievas.

Skaitymui: Psalmynas 8

Klausimai: 1. Išvardink keletą dalykų, kuriuos sukūrė Dievas.

2. Prašom pasakyti ką nors tokio, ką žino tiktai Dievas.

3. Ar Dievas gali pasenti?

Malda: Mūsų nuostabasis ir amžinasis Dieve, Dangiškasis Tėve! Mes dėkojame Tau už tai, kad Tu viską gali. Taip pat ir už tai, kad Tu niekada nesikeiti. Mes labai dėkingi Tau už Tavo meilę mums ir prašom Tavęs padėti mums gyventi taip, kad mūsų gyvenimas šlovintų Tave. Amen.

8. ANGELAI

Dar iki žmogaus sukūrimo Dievas sukūrė būtybes, kurioms leido gyventi danguje. Tas būtybes Biblija vadiną angelais. Mes negalime jų matyti ar su jais kalbėtis. Bet jie mus mato. Kai kurie iš jų yra ypač arti mūsų. Jie mus saugo ir padeda mums.

Tai, žinoma, nereiškia, kad su mumis nieko negali

atsitikti. Priešingu atveju, mes greitai pradėtume galvoti, kad galime apsieiti ir be Dievo. Niekada Dievas mums nežadėjo visiškai saugaus gyvenimo, bet savo angelams Jis paliepė rūpintis Jo vaikais.

Kai kurie angelai užima ypač svarbią vietą. Šventame Rašte skaitome apie angelą Gabrielių. Tas angelas yra ypatingas Dievo pasiuntinys. Kai pranašas Danielius keletą dienų iš eilės meldėsi, Dievas pasiuntė pas jį šitą angelą. Vėliau tas pats angelas pasirodė Zacharijui, Jono Krikštytojo tėvui. Taip pat ir Marijai pasirodė angelas Gabrielius ir pasakė, kad ji Dievo išrinkta tapti Jėzaus Kristaus motina.

Mes taip pat skaitome ir apie archangelą Mykolą. Jis yra vienas iš galingiausių Dievo angelų.

Betliejaus laukuose pasirodė visas angelų choras. Jie pranešė piemenims džiaugsmingą žinią apie Gelbėtojo gimimą ir giedojo garbę Dievui.

Angelai yra Dievo sukurti kaip ir mes, žmonės, ir todėl mes neturime teisės juos garbinti. Galbūt tu kada nors pagalvojai, kad gerai būtų tapti angelu. Bet iš tikrųjų būtų žymiai geriau būti tuo, kuo esi. Angelai – Dievo tarnai. Mes esame Dievo vaikai. Būti Dievo vaiku – tai nuostabu! Mes turime džiaugtis, kad Dievas mus išgelbėjo iš amžinos pražūties. Jis pažadėjo pasiimti mus pas save amžinai.

Papasakosiu jums istoriją apie vieną jauną žmogų, kuris matė keletą angelų. Tas jaunuolis buvo pranašo Eliziejaus tarnas. Pranašas gavo Dievo paliepimą pranešti

žmonėms Jo valią. Tai labai erzino žmones, jie norėjo ir toliau gyventi nuodėmėje. Bet pranašas jiems nedavė ramybės, ir jie visaip bandė pakenkti Eliziejui. Karalius nusprendė nubausti pranašą. Karalius pasiuntė visą armiją į tą miestą, kur tuo metu gyveno pranašas, kad jį suimtų. Vieną ankstų rytą pranašo tarnas pamatė visą miestą, apsuptą kareivių. Tūkstančiai kareivių atėjo suimti Eliziejaus. Tarnas nubėgo pas pranašą ir sušuko:

– Ką mums daryti? Mes apsupti kareivių, kurie nori tave suimti!

Bet pranašas atsakė:

– Nebijok! Dievas mūsų pusėje. Aplink mus angelai, kurie mus saugo.

Eliziejus pradėjo melsti Dievą: „Viešpatie, meldžiu Tave atverti mano tarnui akis, kad jis pamatytų angelus, kuriuos Tu pasiuntei mūsų apsaugai“.

Ir Viešpats padarė taip, kad tarnas pamatė aplink ugnies vežimus, atsiųstus jiems apsaugoti. Kai kareiviai priešo arčiau, pranašas Eliziejus paprašė Dievą kuriam laikui apakinti kareivius, kad jie negalėtų jų rasti. Ir šita prašymą Dievas išpildė. Taip išsigelbėjo pranašas Eliziejus ir jo tarnas nuo mirties.

Skaitymui: Apaštalu darbai 12, 5 – 17

- Klausimai:*
1. Ką mes žinome apie angelus?
 2. Kokie dviejų svarbiausių angelų vardai?
 3. Ar gali žmogus tapti angelu?

4. Kas geriau: būti angelu, ar būti Dievo vaiku?

Malda: Dangiškasis mūsų Tėve! Tu sukūrei angelus, kad jie Tau tarnautų. Mes dėkojame Tau už tai, kad Tavo angelai mus saugo. Mes taip pat dėkojame už tai, kad galime būti Tavo vaikais. Amen.

9. KAS YRA ŠĖTONAS?

Šėtono mes negalime matyti, bet jis yra ir pastoviai stengiasi kaip nors pakenkti mums, o taip pat ir Dievui. Pradžioje jis buvo vienas iš didžiųjų Dievo angelų. Jis buvo pagrindinis Dievo tarnas ir vykdė Jo paliepimus.

Bet kartą jis nustojo mylėti Dievą ir Jo klausyti. Kodėl angelas tapo nepaklusniu, iš kur jam kilo tokios mintys, mes nežinome. Angelas pradėjo pavydėti Dievui ir panorėjo susilyginti su Juo. Taip šėtonas tapo Dievo priešiu ir nuo to laiko stengiasi Jam pakenkti.

Bet su laiku Dievas nubaus savo priešą. Yra tokia vieta, vadinama pragaru. Ten šėtonas ir visi, kurie jam tarnauja, amžinai kankinsis.

Dalis angelų stojo šėtono pusėn. Šiuos puolusius ange-

lus Dievo Žodis vadina demonais. Jie, kaip ir pats šėtonas, yra dvasios ir yra prieš mus. Bet jie negali mums padaryti bloga, jei mes mylime Jėzų ir turime Jį savo širdyje. Šėtonas ir demonai baisiai bijo Jėzaus Kristaus, nes žino, jog vienąkart Jis juos pasiųs į amžiną ugnį.

Šėtonas visai bando mus palenkti į blogį. Todėl prisiminkime: kas klauso šėtono, tas nusideda!

Mes turime tų vietų, kur šėtono gundymai ypatingai stiprūs. Yra tokie žmonės – juos vadina spiritistais, – kurie su šėtonu kalbasi. Šėtonas apsimeta, kad kalba ne jis, o mirę giminaičiai. Dievo Žodis kategoriškai draudžia mums bendrauti su tokiais žmonėmis. Šėtonas, o taip pat visi jo pagalbininkai, yra apgavikai.

Viename kaime gyveno berniukas, kurį šėtonas ypatingai kankino. Berniukas nepažino Jėzaus Kristaus. Vieną kartą berniuko tėvas sužinojo, kad Jėzus yra netoli jų kaimo. Jis atvedė savo sūnų pas Jį ir paprašė išvyti tą piktą dvasią iš berniuko širdies. Jėzus išpildė prašymą, išakęs šėtonui palikti berniuką ir niekada daugiau nebe-grįžti į jį.

Kadangi Jėzus Kristus yra Dievas, tai šėtonas prieš Jį – bejėgis.

Skaitymui: Izaijo pranašystė 14, 12 – 17; Evangelija pagal Matą 17, 14 – 18

Klausimai: 1. Kas tai yra pragaras?

2. Kas yra šėtonas, ir kas jis buvo anksčiau?

3. Kas stipresnis: šėtonas ar Dievas?

4. Kokio tikslo siekia šėtonas?

Malda: Visagalis Dieve, dangaus ir žemės Kūrėjau! Mes dėkojame Tau už tai, kad šėtonas neturi mums galios, nes mes esame Tavo vaikai. Mes dėkojame Tau už tai, kad visos piktosios dvasios bijo mūsų Jėzaus Kristaus. Padėk mums likti Tau ištikimais iki gyvenimo pabaigos. Šito prašome Tavęs mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu. Amen.

10. ADOMO IR IEVOS SUKŪRIMAS

Mes nežinome, kada Dievas sukūrė žvaigždes, žemę, žvėris ir visa kita. Bet ar žinai, kaip Jis tai padarė? Jam nebuvo reikalingi jokie instrumentai. Dievas padarė viską savo žodžiu. Jis įsakė saulei – šviesti – ir ji pradėjo šviesti. Tokiu pat būdu Dievas sukūrė įvairius gyvulius, žuvis, paukščius, medžius, žolę ir gėles. Pasaulis, kurį Dievas sukūrė, buvo labai gražus. Ten nebuvo spyglių nei dyglių, žvėrys ten gyveno draugiškai ir vienas kito nelietė.

Visa tai padaręs, Dievas sukūrė pirmąjį žmogų – Adomą. Biblijoje šis įvykis aprašytas taip: Dievas paėmė molį

ir padarė žmogaus kūną, o po to įkvėpė jam gyvybę. Įsivaizduojate, kaip jautėsi Adomas, pamatęs šį nuostabų pasaulį. Ir visa tai Dievas sukūrė dėl žmogaus! Dievas net kalbėjosi su žmogumi. Galbūt Adomas paklausė Dievo, kaip Jis jį sukūrė, ir Dievas jam papasakojo.

Ir štai atėjo diena, kai Dievas nusprendė sukurti dar vieną žmogų: Adomo pagalbininkę – Ievą. Tikriausiai ji buvo labai laiminga su Adomu. Jie neturėjo blogų minčių, ir jų širdys buvo laisvos nuo pikto. Dievas mylėjo juos, ir jie mylėjo Dievą.

Dievas sukūrė žmones ir juos pastatė aukščiau visų kūrinijų. Žmogaus ir viso kito sukūrimas yra stebuklas ir didi nuostabi paslaptis. Bet pats didžiausias stebuklas yra tai, kad mes protu galime pažinti Dievą ir širdimi Jį mylėti.

Skaitymui: Pradžios knyga 2, 7 – 25

- Klausimai:* 1. Iš ko Dievas sukūrė Adomą?
2. Kaip Dievas sukūrė žemę?
3. Ko mes galime pasimokyti iš žmogaus sukūrimo istorijos?

Malda: Mūsų Dangiškasis Tėve! Mes dėkojame Tau už tai, kad Tu sukūrei dangų ir žemę. Mes dėkojame už Tavo meilę ir Tavo galybę. Padėk mums pažinti Tave ir Tave mylėti. Amen.

11. KAIP NUODĖMĖ ĮSIBROVĖ Į ŠĮ PASAULĮ

Šėtonas buvo nepaklusnus Dievui ir todėl nebegalėjo toliau Jam tarnauti. Šėtoną siutino tai, kad Adomas ir Ieva buvo laimingi ir mylėjo Dievą. Jis nusprendė sugundyti Adomą ir Ievą, kad jie taptų neklusnūs. Jis žinojo, kad jeigu tai pavyks, žmonių laimė baigsis. Tada Dievas turės žmones nubauti ir amžiams išvyti iš rojaus.

Dievas uždraudė žmonėms valgyti vaisius nuo medžio, augusio sodo viduryje. Šėtonas atėjo pas Ievą ir pasakė, kad Dievas jų nenubaus, jeigu jie Jo ir nepaklausytų. Jis tvirtino, kad to medžio vaisiai labai skanūs, ir kas jų paragaus, tas viską žinos. Tai buvo baisi melagystė, bet Ieva patikėjo šėtonu. Ji nuskyne vaisių, valgė jį ir savo vyrui davė, ir jis valgė.

Ir žinote, kas atsitiko? Nuo tos akimirkos, kai Adomas ir Ieva atsikando uždrausto vaisiaus, jie pradėjo mirti. Nors jie po to dar gyveno kurį laiką, jų gyvenimas nebebuvo laimingas; jie kasdien ėjo senyn, darėsi silpnesni ir liūdnesni. Dievas išvarė juos iš nuostabiojo sodo ir uždraudė jiems grįžti. Tada visur ėmė augti visokie dagiai ir usnys, ir Adomui buvo labai sunku įdirbti žemę. Ir visa tai atsitiko tik dėl nepaklusnumo Dievui. O vėliau ir jų vaikai bei anūakai buvo nepaklusnūs. Mes visi pasidarėme nepaklusnūs Dievo atžvilgiu.

Įsivaizduok, kaip būtų gera, jei niekas šiame pasaulyje nebedarytų nieko blogo. Nebūtų nei vagių, nei žmogžudžių, nei karų. Kiekvienas būtų mandagus ir padėtų kitam.

Bet tą dieną atsitiko visų baisiausias dalykas žmonijos istorijoje: žmonės sukilo prieš savo Kūrėją. Šitą nepaklusnumą Biblija vadina NUODĖME.

Adomas ir Ieva tikėjosi, kad nieko neatsitiks, jeigu jie paragaus uždrausto vaisiaus. Kaip tik šito ir norėjo šėtonas.

Jis visą laiką stengiasi apgauti žmones ir nori, kad mes neklausytume Dievo. Jis sako, kad neklausydami Dievo, mes būsimė laimingesni. Bet tai netiesa. Dievas baudžia už nepaklusnumą. Adomas ir Ieva tuo įsitikino, bet, deja, per vėlai.

Skaitymui: Pradžios knyga 3, 1 – 19 eilutės

- Klausimai:*
1. Ar šėtonas myli Dievą?
 2. Ar jis nori, kad tu mylėtumei Dievą?
 3. Ką šėtonas pasakė Ievai?
 4. Kas atsitiko Adomui ir Ievai, kai jie paragavo uždrausto vaisiaus?

Malda: Dangišskasis mūsų Tėve! Mes labai gailimės, kad taip dažnai buvome nepaklusnūs Tau. Padėk mums būti paklusniais Tau. Padėk mums taip pat netikėti šėtonu. Prašome vardan Jėzaus Kristaus. Amen.

12. DIEVO PLANE – SIŪSTI ATPIRKĖJĄ

Mes jau girdėjome apie liūdną dieną, kai Adomas ir Ieva nusidėjo. Jie paklausė savo priešo, šėtono, ir tai juos padarė labai nelaimingais.

Bet mylintis Dievas nenorėjo, kad žmonių širdys liktų piktos. Jis nubaudė pirmuosius žmones už jų nuodėmę, bet nenustojo jų mylėjęs. Dievas myli ir tave, nežiūrindo to, kad tu jau ne kartą esi Jį nuliūdinęs savo blogais poelgiais.

Dievas nori išgelbėti tave ir mane nuo bausmės. Jis nusprendė šią bausmę prisiimti sau ir siųsti savo Sūnų Jėzų Kristų į žemę pas mus, žmones. Čia, žemėje, Jėzus turėjo kentėti bausmę už visų žmonių nuodėmes.

Todėl Jėzus gimė kaip mažas vaikelis Betliejuje. Jis augo kaip ir visi vaikai, tik niekada nenusidėjo ir nedarė nieko blogo. Dievas nubaudė savo Sūnų už tavo ir mano nuodėmes. Pikti žmonės paėmė Jėzų ir prikėlė Jį prie kryžiaus. Ten Jis ir mirė už mus visus. Mes negalime įsivaizduoti, kokias kančias iškentė Jėzus už mus. Jis kentėjo už mus savo noru. Kaip tik tuo ir pasireiškė Jo meilė mums.

Kartą vieną žmogų suėmė už vagystę. Jį atvedė į teismą. Dideliam teisėjo nustebimui pasirodė, kad teismasis – jo buvęs draugas. Bet teisėjas turi būti teisingas, todėl jis negalėjo be niekur nieko paleisti šito nusikaltėlio,

nors šis kažkada buvo jo draugas. Ir teisėjas priteisė pavogtus pinigus gražinti ir vieną mėnesį atsėdėti kalėjime.

– Bet aš jau nebeturiu tų pinigų! – sušuko vagis.

Tada teisėjas pasielgė labai neįprastai.

– Gerai, – pasakė jis. – Aš užmokėsiu tavo skolą.

Ir jis užmokėjo.

– O dabar, – tęsė teisėjas, – aš eisiu vietoj tavęs į kalėjimą. Tu eik namo, pas savo šeimą.

Ir teisėjas nuėjo visam mėnesiui į kalėjimą, o vagis buvo išlaisvintas ir paleistas namo, pas savo šeimą.

Panašiai su mumis pasielgė Dievas. Mes turėjome būti nubausti už savo nuodėmes. Bet vietoj mūsų Jėzus paėmė mūsų kaltes ir mirė už mūsų nuodėmes, kad mes turėtume amžinąjį gyvenimą.

Manau, kad mes niekada negalėsime pilnai Jam atsidėkoti už tokią didelę meilę. O kaip tau atrodo?

Skaitymui: Evangelija pagal Luką 22, 39 – 46; 23, 27 – 38

Klausimai: 1. Ar labai tave myli Dievas?

2. Kokia tavo meilė Dievui?

3. Kaip tu gali parodyti Dievui savo meilę?

Malda: Mūsų Dangišskasis Tėve! Mes žinome, kad Viešpats Jėzus Kristus mus taip myli, kad mirė už mus ant kryžiaus. Prašome padėti ir mums mylėti Jėzų visa širdimi. Mes norime

tarnauti Tau visą savo gyvenimą ir visa širdimi priklausyti tik Tau. Amen.

13. MŪSŲ GERASIS GANYTOJAS

Ar tu žinai, ką Jėzus daro danguje? Jis užtaria visus, kurie tikėjimu Jį priėmė savo širdin. Kai šėtonas ateina pas Dievą ir pasakoja Jam apie mūsų nuodėmes, Jėzus sako: „Aš numiriau už juos ant kryžiaus“.

Jis mums siunčia savo Šventąją Dvasią, kad Ji mums parodytų mūsų klaidas, ir mes galėtume pasitaisyti.

Jėzus yra mūsų Gerasis Ganytojas. Jis mums padeda gyventi taip, kaip privalo gyventi Dievo vaikai.

Bet negalima užmiršti, kad Jėzus myli ne tik mus, bet ir kitus žmones. Jis mums padeda pasakoti kitiems žmonėms apie Dievą. Jis nori, kad mes pasakytume, jog Jėzus Kristus numirė už juos. Jis siunčia savo vaikus į įvairias vietas, kad jie galėtų susitikti su kitais žmonėmis. Taip daugelis žmonių išgirsta gerąją žinią apie išgelbėjimą. Jėzus myli visus žmones, net tuos, kurie nieko nenori apie Jį žinoti.

Skaitymui: Laiškas Romiečiams 8, 35 – 39

- Klausimai:*
1. Ką Jėzus daro dėl mūsų danguje?
 2. Kaip pasireiškia Jėzaus meilė mums?
 3. Ką mes turime pasakoti visiems žmonėms?

Malda: Mūsų Dangišskasis Tėve, dėkojame Tau už didžią Tavo meilę ir už tai, kad niekas negali išplėšti mūsų iš Tavo rankų. Padėk mums Tave mylėti ir vykdyti Tavo valią. Suteik mums jėgų ir sugebėjimo pasakoti kitiems žmonėms apie Gelbėtoją. Mes prašome to Jėzaus Kristaus, mūsų Viešpaties, vardu. Amen.

14. KAS ATŠITIKS, JEI MES PAPRAŠYSIME JĖZAUS TAPTI MŪŠŲ ASMENIŠKU IŠGANYTOJU?

Dievas amžinas. Jis neturi nei pradžios, nei galo. Buvo laikas, kai dar nebuvo nei žmonių, nei mūsų žemės. Dievas ne tik amžinas, bet ir visažinis. Jis jau nuo amžių pažinojo tave, žinojo, kad tu gimsi, ir jau tada mylėjo tave.

Bet Dievas taip pat žinojo ir apie tavo nuodėmes, kurias tu kartą padarysi. Tai Jį liūdino. Jis žinojo, kad Jam teks nubausti tave už nuodėmes. Bet Dievas nenorėjo tavęs bausti ir todėl nusprendė pasiimti tavo bausmę sau. Jėzus Kristus ryžosi palikti savo Tėvo namus danguje ir ateiti į šią žemę, ir kentėti bausmę už tave ir už mane. Tai atsitiko prieš du tūkstančius metų. Jėzus numirė už visus žmones. Dabar tu gali paprašyti Jo tapti tavo asmenišku išganytoju.

Galbūt tu dar nežinai, kaip tai padaryti? Tai visai nesunku. Jėzus jau žino, kad mes norime išsivaduoti iš savo nuodėmių. Ir vis dėlto Jis nori, kad mes kreiptumėmės į Jį maldoje ir pasakytume Jam savo norą. Pavyzdžiui, taip: „Brangusis Jėzau, aš padariau daug blogo savo gyvenime ir tuo dažnai liūdinau Tave. Atleisk man! Tu atėjai į šią žemę ir pasiėmėi mano bausmę. Už mano nuodėmes tu atidavei savo gyvybę, numirdamas už mane ant kryžiaus, kad aš gaučiau amžiną gyvenimą. Dėkoju Tau už tai, kad

Tu toks geras man. Aš pats niekada negalėčiau padėti sau, Tu davei man amžiną išgelbėjimą. Dėkoju Tau. Amen“.

Žinoma, tau nebūtina tiksliai pakartoti šią maldą. Tu gali melstis savais žodžiais.

Jėzus džiaugiasi, jeigu mes prašome atleisti mums mūsų kaltes. Galbūt tu jau Jo to prašei? Jeigu ne, tu gali tai padaryti dabar. Viešpats laukia, kad tu kreiptumeis į Jį.

Skaitymui: Evangelija pagal Joną 3, 1 – 18 eilutės.

Klausimai: 1. Kas buvo nubaustas už tavo kaltes?
2. Ką mes turime daryti, kad Jėzus taptų mūsų Išganytoju?

Malda: Mylintis Jėzau! Aš žinau, kad niekuo negaliu užsitarnauti amžinojo gyvenimo. Bet dėkoju Tau už tai, kad Tu duodi man išganymą. Taip pat dėkoju Tau už tai, kad amžinai būsiu su Tavim danguje. Amen.

15. KODĖL JĖZUS MANE IŠGELBĖJO?

Vienas žmogus turėjo šunį. Jis šunį prižiūrėjo, maitino ir jie visuomet būdavo kartu. Kartą žmogus keliavo jūra dideliu laivu, pasiėmęs su savimi ir šunį. Visą laiką bėgiodamas paskui šeimininką, šuo staiga šoko ir atsidūrė už borto. Šeimininkas pribėgo prie kapitono, šaukdamas:

– Mano šuo! Mano mylimasis šuo už borto! Greičiau sustabdykite laivą! Juk šuo nuskęs!

Kapitonas tik nusijuokė:

– Mes juk negalime stabdyti laivo dėl kažkokio šuns...

– O jeigu žmogus iškristų už borto, jūs stabdytumėte laivą?

– Žinoma, – atsakė kapitonas.

Tada šuns šeimininkas, nubėgęs į denį, šoko už borto. Laivą teko sustabdyti. Abu: žmogus ir šuo, buvo išgelbėti.

Jėzus myli mus daug labiau negu tas žmogus savo šunį. Jėzus šoko į nuodėmių jūrą, kur mes skendome, ir mus išgelbėjo.

Visi angelai, taip pat ir šėtonas su savo tarnais, mato, kokia nuostabi Dievo meilė. Ji tokia didi, kad priglobė mus, nors mes buvome nusidėjėliai. Ji mums duoda naujas širdis, kurios myli Jėzų Kristų. Visi angelai danguje dėkoja Dievui už tai, ką Jis dėl mūsų padarė. Jie džiaugiasi, kad ir tu myli Jėzų.

Tik gaila, kad mes dar ne visai tokie, kokius Dievas mus norėtų matyti. Mes dar darome daug blogo. O Dievas jau dabar mato mus tokius, kokie mes būsime po prisikėlimo iš mirusiųjų. Per Jėzų Kristų mums viskas atleista. Iš mūsų pusės reikia tik tikėjimo į mūsų Išganytoją, ir pas Dievą mes būsime be jokių nuodėmių ir trūkumų.

Skaitymui: Evangelija pagal Luką 15, 3 – 7. 11 – 24

Klausimai: 1. Ar gali nuodėmingi žmonės patys tapti Dievo vaikais?
2. Kas mus gali padaryti Dievo vaikais?
3. Kaip galima tapti Dievo vaiku?

Malda: Dėkoju Tau, Jėzau Kristau, kad Tu numirei už mane ir už mano kaltes. Amen.

16. AR JĖZUS MANE IŠGELBĖS, JEIGU AŠ STENGSIUOS BŪTI GERAS?

Ar jūs žinote, kad mes niekada negalėsime būti tokie geri, kad patiktume Dievui? Kai kurie vaikai galvoja: „Jeigu aš stengsiuos visada būti paklusnus tėvams, nesipyksiu ir nesimušiu su kitais vaikais, neskriausiu silpnesniųjų – tikiu, pateksiu į dangų“.

Bet taip nėra. Savo pastangomis niekas nepateks į rojų, nes mes kasdien vis iš naujo pasakome ir padarome tai, kas liūdina mūsų Viešpatį. Tikriausiai kiekvienam iš mūsų, nežiūrint visų mūsų pastangų, dienos bėgyje ištrūksta nors vienas blogas žodis ar mintis. Tai rodo, kad mūsų širdyse dar daug blogio.

Net jeigu mums pasisektų ateityje visada elgtis teisingai, – vis tiek mūsų nuodėminga praeitis pasiliktų. Kaip mums iš jos išsivaduoti? Ir kitas klausimas: kiek nuodėmių turi padaryti žmogus, kad Dievui jį tektų bausti? Dešimt ar šimtą? Ne, užtenka vienos vienintelės nuodėmės.

Be to, pirmieji žmonės – Adomas ir Ieva – nusidėjo Edeno sode, nepaklausę Dievo. Nuo to laiko visi žmonės yra nuodėmingi. Todėl net maži vaikai dažnai neklauso tėvų, pykstasi ir net mušasi.

Kiek mes besistengtume, ką bedarytume, – savo poelgiais ir darbais rojus užsitarnauti negalime. Dievas teisingas ir todėl Jis turi bausti žmogų už jo nuodėmes.

Bet Dievas myli žmones. Todėl Jis vietoj mūsų nubaudė savo vienatinį Sūnų, uždėdamas visas mūsų nuodėmes. Jis pasiėmė mūsų bausmę. Įsivaizduok, Jėzus tave taip myli, kad sutiko už tave atiduoti savo gyvybę!

Skaitymui: Laiškas Romiečiams 3, 10 – 18. 23

- Klausimai:* 1. Ar tu esi kada pasielgęs blogai? Pateik vieną ar du pavyzdžius.
2. Kiek kartų reikia nusidėti, kad nepatektum į rojų?
 3. Ką tu gali padaryti, kad būtum išgelbėtas?

Malda: Brangusis mūsų Dangiškasis Tėve! Mes visi Tau nusikaltome. Bet tu pasiuntei savo Sūnų mirti už mūsų nuodėmes. Iš visos širdies dėkojame Tau, kad Tu paruošei mums vietą rojuje. Amen.

17. KARALIAUS VAIKAI

Kartais mes sakome: krikščionis yra Dievo vaikas. Ar tai reiškia, kad mes nebesame savo tėvų vaikai? Žinoma, ne! Dievas davė mums tėvus, kad jie mumis rūpintųsi ir mus mylėtų. Bet Dievas rūpinasi mumis dar daugiau, nes Jis myli mus daug labiau.

Jeigu mes mylime Jo Sūnų ir tikime į Jį, Dievas mus priima į Dievo šeimą ir daro mus savo vaikais. Argi tai ne nuostabu?

Dėl ko ir kam Dievas mus daro savo vaikais. Kodėl Jis nori turėti vaikų, kurie anksčiau gyveno nuodėmėse? Mums tai lieka mįslė; bet Dievo Žodis sako, kad Dievas nesigėdija vadinti mus savo vaikais. Jis niekada neatstums mūsų. Dievas mus myli ir tada, kai mes būname nepaklusnūs. Jis neturi numylėtinių, kuriuos laikytų arčiau savęs. Jeigu Jam kartais ir tenka bausti mus vardan teisingumo, Jis vis tiek myli mus, nes mes esame Jo vaikai.

Jeigu Dievas yra mūsų Dangiškasis Tėvas, tai Jėzus Kristus – Dievo Sūnus – yra mūsų vyresnysis brolis, kuris mus myli visa širdimi.

Šventasis Raštas dėl to ir sako, kad Jėzus nesigėdija mus vadinti savo broliais ir seserimis. Todėl Jis ir mirė, kad mus padarytų savo broliais, didelės Dievo šeimos nariais. Ir dabar Jėzus dalijasi su mumis viskuo, ką jis gavo iš savo Dangiškojo Tėvo. Jėzus mums duoda amži-

nąjį gyvenimą. Kartą Jis mus pasiims į dangų ir duos mums savo džiaugsmo pilnatvę. Nuodėmės ten daugiau nebebus.

Mes esame Karaliaus vaikai, nes Dievas mus priėmė į savo šeimą. Jis mus apdovanojo nuostabiais talentais, ir kartą mes būsim su Juo amžinybėje.

Skaitymui: Laiškas Romiečiams 8, 14 – 17

- Klausimai:*
1. Ar Dievas nori mus padaryti savo vaikais todėl, kad mes tokie geri?
 2. Ar Dievas mus myli ir tada, kai mes nusidedame?
 3. Kaip Dievas mus baudžia už nepaklusnumą? Ar Jis tada mus myli?
 4. Jeigu Dievas yra mūsų Tėvas, tai kas mums yra Jo Sūnus – Jėzus Kristus?

Malda: Brangus mūsų Viešpatie! Mes džiaugiamės, kad Tu mus padarei savo vaikais. Mes dėkojame Tau už tai, kad Tu esi toks geras mums. Mes taip pat dėkojame Tau už Tavo Sūną Jėzų Kristų. Amen.

18. KUR BUVO JĖZUS IKI SAVO GIMIMO?

Per Kalėdas mes giedame ir pasakojame apie Jėzaus Kristaus gimimą. Susidomėję klausomės apie tai, kaip angelai pranešė piemenims šią džiaugsmingą žinią.

Bet ar tu žinotai, kad Jėzus Kristus gyveno jau iki savo gimimo? Jis buvo danguje pas savo Dangiškaį Tėvą. Jėzus visada buvo pas Dievą danguje: juk Jis pats yra Dievas.

Pradžioje Dievas sukūrė visą visatą. Po to Jis sukūrė pirmuosius žmones: Adomą ir Ievą. Bet Adomas ir Ieva buvo nepaklusnūs Dievui. Nepaklusnumas užtraukia bausmę. Jėzus nenorėjo, kad mes būtume nubausti, ir todėl Jis pasiryžo ateiti į žemę ir prisiimti bausmę už visas mūsų nuodėmes.

Ir pagaliau atėjo ta diena, kai Jėzus gimė žemėje. Ar tu gali įsivaizduoti, kaip labai Jėzus mus mylėjo, kad galėjo pats gimti vaikeliu ir gyventi tarp žmonių?

Todėl gali būti tikras: Jėzus tave mylėjo jau tada, kai tavęs dar nebuvo pasaulyje. Jis tave myli ir dabar. Jėzus tave mylės ir tada, kai tu numirsi. Jeigu tu visa širdimi tarnausi Jėzui, tu galėsi visą amžinybę būti pas Jį danguje.

Skaitymui: Evangelija pagal Joną 14, 1 – 12

- Klausimai:*
1. Ar žinai, prieš kiek metų gimė Jėzus?
 2. Kur buvo Jėzus iki savo gimimo?
 3. Kodėl Jėzus nusprendė palikti dangų ir ateiti į šią žemę?
 4. Kaip tu galvoji, ar Jėzus tave myli?
 5. Ar tu myli Jėzų?

Malda: Brangusis Jėzau! Dėkojame Tau už tai, kad Tu palikai dangų ir atėjai į šią žemę. Dėkojame Tau už tai, kad Tu numirei už mus visus. Padėk mums gyventi Tavo garbei. Amen.

19. KUO VAIKELIS JĖZUS SKYRĖSI NUO KITŲ VAIKŲ?

Ar tu žinai, kad Jėzaus Kristaus gimimas buvo labai stebuklingas ir paslaptingas? Marija buvo Jėzaus motina. Betgi Juozapas, Marijos vyras, nebuvo Jėzaus tėvas, kaip visų kitų vaikų, – Dievas buvo Jo Tėvas.

Kodėl tai taip svarbu, kad pats Dievas buvo Jėzaus Tėvas? Kas būtų buvę, jeigu Jo tėvas būtų buvęs Juozapas? Jeigu Dievas nebūtų Jėzaus Tėvas, tai Jėzus būtų buvęs toks pat žmogus, kaip mes su tavimi. Tada Jėzus būtų turėjęs tokią pat sugadintą širdį, kaip ir visi žmonės. Jeigu Jėzaus širdis būtų buvusi kaip mano ir tavo, tai Jis nebūtų galėjęs numirti už mūsų nuodėmes. Jis būtų turėjęs mirti už savo paties nuodėmes. Bet Jėzus mirė ne už savo nuodėmes, Jis visai jų neturėjo.

Jėzaus gimime buvo daug stebuklingų dalykų. Kadangi Jis neturėjo žemiškojo tėvo, mes sakome, kad Jis gimė iš mergelės Marijos. Niekas daugiau nėra gimęs tokiu būdu, tik Jis. Visi kiti vaikai turėjo arba turi žemiškąjį tėvą. Jėzui nereikėjo žemiškojo tėvo, nes pats Dievas yra Jo Tėvas.

Kartą vienas žmogus stebėjo skruzdėles. Jas sekdamas, jis priėjo prie milžiniško skruzdėlyno. Ten gyveno tūkstančiai skruzdėlių. Žmogus galvojo: „Ką aš daryčiau, užsinorėjęs pasikalbėti su skruzdėmis? Galėčiau šaukti,

bet jos manęs nesuprastų. Galėčiau parašyti joms laišką, bet jos negalėtų jo perskaityti“. Ir žmogus padarė išvadą: „Jeigu aš noriu, kad skruzdės mane suprastų, pats turiu tapti skruzdėle“.

Paskui žmogus pagalvojo: „Juk taip padarė Dievas. Jis nusprendė ne tik iš aukštybių žiūrėti į žmones. Jis nutarė pats tapti vienu iš mūsų. Tokiu būdu Dievas galėjo išreikšti mums savo meilę. Dėl to Jėzus gimė mažu vaikeliu ir tapo žmogumi. Taip Jis galėjo papasakoti žmonėms apie Dievo meilę. Tuo tikslu Jis numirė už mus visus“.

Skaitymui: Evangelija pagal Matą 1, 18 – 25

- Klausimai:*
1. Kas buvo Jėzaus motina?
 2. Kas yra Jėzaus Tėvas?
 3. Kas buvo Juozapas?
 4. Kas būtų su mumis, jeigu Jėzaus Tėvu būtų buvęs Juozapas?

Malda: Brangusis mūsų Dangiškasis Tėve! Kaip nuostabu, kad Jėzus yra Tavo Sūnus! Taip pat dėkojame Tau už tai, kad Jis neturėjo nuodėmių ir kad mirė už mūsų nuodėmes. Taip pat dėkojame Tau už tai, kad Tu mus priimi ir darai mus Savo vaikais. Amen.

20. JĖZAUS PADARYTI STEBUKLAI

Tikriausiai ir tu žinai apie kai kuriuos Jėzaus stebuklus, padarytus Jam gyvenant šioje žemėje. Pavyzdžiui, kaip Jėzus kartą plaukė valtimi per didelį ežerą. Staiga pakilo smarkus vėjas. Mokiniai labai išsigando, o Jėzus ramiai miegojo. Jie pradėjo žadinti savo Mokytoją, sakydami: „Nejaugi Tu nematai, kad valtis jau skęsta, ir mes visi žūstame? Kodėl Tu mums nepadedi bėdoje?“ Jėzus labai nuliūdo, pamatęs tokį menką savo mokinių tikėjimą. Ir vis dėlto Jis įsakė vėjui ir bangoms nurimti. Audra tučtuojau nutilo, ir bangos nurimo.

Kitą kartą Jėzus padarė dar didesnę stebuklą. Jo draugas Lozorius sunkiai susirgo ir mirė. Giminaičiai jį palaidojo. Praėjo keturios dienos, kaip Lozorius buvo kape. Jėzui pagailo Lozorius seserų – mat jis buvo vienintelis jų brolis. Priėjęs prie kapo, Jėzus garsiai pašaukė Lozorių. Ir štai – iš kapo išeina gyvas Lozorius! Jėzus jį prikėlė iš mirusiųjų!

O štai dar vienas stebuklas! Kartą aplink Jėzų susirinko daugiau kaip penki tūkstančiai žmonių. Ištiesą dieną jie klausėsi Jėzaus pamokslo. Vakare visi buvo alkani, bet neturėjo galimybės nusipirkti duonos. Vienas berniukas turėjo su savimi penkis kepalėlius duonos ir dvi žuvis. Jėzus pasimeldė ir paprašė mokinių viską išdalinti žmonėms. Visi pasisotino ir dar liko.

Kartą Jėzus prikėlė iš mirusiųjų mažą mergaitę. Įsivaizduok, kaip apsidžiaugė jos tėvai!

Jėzus padarė dar daug stebuklų. Žmonės jų negali padaryti. Stebuklus gali daryti tik Dievas. Nė vienas gydytojas negali viena akimirka išgydyti sergančiojo. Visi stebuklai, kuriuos padarė Jėzus, įrodo, kad Jis yra Dievo Sūnus.

Po to, kai Jėzus užžengė į dangų, Jis davė savo mokiniams galią daryti stebuklus Jo vardu. Todėl ir Petras galėjo išgydyti luošį, įsakęs jam vardan Jėzaus Kristaus atsistoti ir vaikščioti.

Vėliau tą patį apaštalą Petrą pasodino į kalėjimą už tai, kad jis pasakojo žmonėms apie Jėzų. Nakčia Dievas pasiuntė savo angelą, ir tasai išlaisvino Petrą iš pančių ir išvedė iš kalėjimo. Tai buvo didis stebuklas!

Daugelis žmonių nenori tikėti Jėzaus stebuklais. Jie sako, kad Jėzus iš viso nepadarė jokių stebuklų, kad tai buvo paprasčiausi gudraus burtininko triukai. Bet Jėzus – ne burtininkas. Jis – Dievas. Todėl Jis gali net mirusiems padovanoti naują gyvybę. Galbūt tu paklausai: „O ar atsitinka tokie stebuklai šiandien?“ Žinoma! Jėzus tai pažadėjo savo Žodyje. Kartais gydytojai jau nebegali padėti sergantiems, o dėl tikinčiųjų maldų Jėzus ligonių išgydo. Žinoma, Jis gali padėti ir per gydytojus. Tiesą sakant, kai mes meldžiamės Dievui, mes laukiame iš Jo stebuklo. Laukiame, kad Jis padarys tai, ko mes patys negalime padaryti.

Ar visada Dievas padaro stebuklą mūsų prašomas?

Ne. Kartais Jis nusprendžia, kad geriau neduoti mums to, ko mes Jo prašome. Jis nori duoti mums tai, kas tikrai mums svarbu. Todėl mes ramiai galime Juo pasitikėti.

Skaitymui: Evangelija pagal Morkų 6, 32 – 44

- Klausimai:*
1. Kas yra stebuklas?
 2. Papasakok apie vieną Jėzaus Kristaus stebuklą.
 3. Kas yra fokusininkas? Ar jis gali tikrai daryti stebuklus?
 4. Papasakok apie kokį nors stebuklą tavo gyvenime, kurį padarė Dievas tau pasimeldus.

Malda: Brangusis mūsų Viešpatie! Mes dėkojame Tau už visus stebuklus, kuriuos Tu padarei šioje žemėje. Mes taip pat dėkojame Tau už tai, kad Tu ir šiandien girdi mūsų maldas ir darai stebuklus. Padėk mums, kai mes meldžiamės, tvirtai tikėti Tavo pagalba! Amen.

21. JĖZAUS KRISTAUS MIRTIS

Dabar mes kalbėsime apie patį baisiausią, bet ir patį svarbiausią įvykį mūsų istorijoje.

Prisimėni, kaip pirmieji žmonės Adomas ir Ieva paragavo uždrausto vaisiaus? Tada nuodėmė išgalėjo žmogaus širdyje, žmonės pasidarė nebepaklusnūs Dievui. Nuo tada jie turėjo sunkiai dirbti, kad galėtų pramisti, ėmė bijoti ligų ir mirties. Laukiniai žvėrys pasidarė jų priešais. Ir visa tai todėl, kad Adomas ir Ieva nusikalto Dievui.

Bet atsitiko dar baisesnis dalykas: Dievas jiems pasakė, kad nuo dabar jie turės gyventi toli nuo Jo.

Tačiau neužmiršk, kad Dievas Adomą ir Ievą mylėjo taip pat, kaip mane ir tave. Tu ir aš taip pat nusidėjome ir nusipelnėme tokios pat bausmės, kaip ir pirmieji žmonės. Bet Dievas mus myli, ir todėl Jis nusprendė vietoj mūsų nubausti savo Sūnų Jėzų Kristų.

Niekas iš mūsų negalėtų numirti už kitus žmones, nes mes patys esame nuodėmingi. Ir mes turėjome kentėti bausmę už savo nuodėmes. Bet Jėzus, Dievo Sūnus, buvo be nuodėmės, ir todėl tik Jis vienas galėjo mirti už kitų žmonių, už tavo ir mano, nuodėmes.

Žmonės, kurie nekenė Jėzaus, prikėlė Jį prie kryžiaus. Ten Jis mirė. Siaubingą skausmą teko pakelti mūsų Viešpačiui, kai romėnų kareiviai kalė Jo rankas ir kojas storomis vinimis. Bet ką pergyveno Jėzus ant kryžiaus, kai Dievas Tėvas vienintelį kartą Jį kuriam laikui apleido.

Jėzus pasiliko vienas. Jėzus laisva valia ėjo mirti dėl manęs ir dėl tavęs, niekas Jo nevertė. Jis norėjo, kad mes su tavimi išvengtume bausmės už mūsų nuodėmes.

Dabar Dievas gali atleisti tavo kaltes. Kiekvienas, kuris įtikės į Jėzų Kristų, gaus iš Dievo nuodėmių atleidimą ir amžiną gyvenimą. Ar tu dėkojai Jėzui Kristui už tai?

Skaitymui: Izaijo pranašystė 53, 1 – 12

- Klausimai:*
1. Kas atsitiko su Adomu ir Ieva po to, kai jie tapo nepaklusnūs Dievui? Jeigu pasaulyje nebūtų nuodėmės, ar tada būtų nesutarimų tarp žmonių?
 2. Ar mes galime priimti bausmę už nuodėmes tų žmonių, kuriuos labai mylime?
 3. Kodėl tai neįmanoma?

Malda: Brangusis mūsų Dangišskasis Tėve! Mes matome, kad jau ir vaikams reikia Išganytojo, nes ir jie dažnai būna nepaklusnūs. Mes dėkojame Tau, Jėzau, kad Tu už mus numirei. Padėk mums Tave mylėti visa širdimi. Duok mums tvirtą tikėjimą ir padėk būti paklusniais Tau. Mes prašome šito Jėzaus Kristaus vardu. Amen.

22. JĖZAUS PRISIKĖLIMAS

Petras, Jokūbas, Jonas ir kiti mokiniai buvo labai nuliūdę dėl Jėzaus mirties. Jie tikėjosi, kad Jis taps Izraelio Karaliumi. Juk Jis padarė tiek daug stebuklų ir tiek gero žmonėms. Todėl jie labai nustebė, kad Jėzus iš viso nesipriešino kalamas prie didelio medinio kryžiaus. Jie pradėjo abejoti: o gal Kristus nebuvo Dievo Sūnus? Galbūt Jis buvo paprasčiausiai geras žmogus?

Tris dienas Kristaus mokiniai klaidžiojo po miestą. Per trejus metus jie taip priprato prie Jėzaus, kad nebežinojo, ką daryti be Jo. Pirmą savaitės dieną, mes dabar ją vadiname sekmadieniu, kai kurie iš mokinių nuėjo prie kapo, kur buvo palaidotas Jėzus. Priėję arčiau, mokiniai nustebė – kapas buvo tuščias. Ten, kur visai neseniai buvo padėtas miręs Jėzus, dabar nieko nebebuvo. Galbūt Jį kas nors pavogė arba pernešė į kitą vietą? Taip mokiniai svarstė tarpusavyje, ir staiga pasirodė du angelai, kurie jiems pasakė, kad Jėzus prisikėlęs iš numirusiųjų. Tai Dievas Jį padaręs gyvu. Netrukus Jis pas juos ateisias ir su jais kalbėsias. Žinoma, mokiniams tai atrodė neįtikėtina. Bet greitai Jėzus pasirodė savo mokiniams. Jo išvaizda buvo tokia pat, kaip ir anksčiau, bet kūnas buvo pakeistas. Dabar net storos sienos nebebuvo Jam kliūtis. Jis galėjo įeiti į kambarį, nors jo durys – užrakintos. Taip pat akimirksniu Jis galėjo ir išnykti.

Dievas pažadėjo savo vaikams prikelti juos iš numirusių. Galbūt tu paklausi: „Argi tai įmanoma?“ Žinok, Dievui viskas įmanoma. Jeigu Jis prikėlė Jėzų, tai taip pat gali prikelti visus Jo mokinius. Tiems, kurie tiki į Jėzų Kristų, Dievas duoda amžiną gyvenimą.

Daugelis žmonių klausia: „Iš kur jūs žinote, kad Jėzus tikrai prisikėlė iš mirusių?“ Tai aišku iš mokinių elgesio. Kai Jėzus numirė, jie buvo labai nuliūdę. O kai Jį pamatė gyva, jie pasidarė visai kitokie: linksmi ir drąsūs. Daugelis mokinių vėliau buvo nužudyti, kadangi jie visur ir visada pasakodavo apie Jėzaus prisikėlimą iš mirusiųjų. Jeigu tai būtų netiesa, jie už tai nebūtų atidavę savo gyvybės.

Praejus trims dienoms po Jėzaus mirties, du Jo mokiniai ėjo iš Jeruzalės į kaimyninį kaimą. Aišku, jie kalbėjosi apie Jėzų ir Jo mirtį. Kodėl Jis mirė? Juk jie galvojo, kad Jėzus gyvens amžinai, kad Jis taps jų Karaliumi. Kol jie kalbėjosi, prie jų prisijungė trečias keleivis. Jis susidomėjo jų pašnekesiu ir paklausė, kodėl jie tokie liūdni. Po to, kai mokiniai Jam pasakė priežastį, keleivis jų paklausė: „Nejaugi jūs nežinote? Dievo Žodyje pasakyta, jog Kristus turės kentėti ir mirti, juk Jis pats kalbėjo apie savo mirtį“. Ir, pradėjęs nuo Senojo Testamento pranašysčių, Jis jiems išaiškino, kad Jėzaus mirtis nėra atsitiktinė. Dievas dėl to ir siuntė savo Sūnų į šią žemę numirti už viso pasaulio nuodėmes. Jeigu Kristus nebūtų numiręs ant kryžiaus, niekas negalėtų gauti nuodėmių atleidimo.

Kalbėdamiesi jie priėjo kaimą. Mokiniai pakvietė

Nepažįstamąjį į namus, prašydami Jį pasilikti, nes jau buvo vėlu. Nepažįstamasis sutiko. Kai jie susėdo vakarieniauti, mokiniai Nepažįstamąjį atpažino. Juk tai – jų Mokytojas! Iš tikrųjų tai buvo pats Jėzus, taip suprantamai išaiškinęs jiems savo mirties priežastį. Kol jie iš nuostabos atsipeikėjo, – Jėzus išnyko.

Kokie jie buvo laimingi, pamatę priskėlusį Jėzų! Dabar viskas pasikeitė – jie daugiau nebeliūdėjo ir nieko nebebijojo, nes jų Mokytojas gyvas! Grįžę į Jeruzalę, jie viską papasakojo kitiems mokiniams.

Skaitymui: Evangelija pagal Joną 20, 1 – 18; Evangelija pagal Luką 24, 13 – 32

Klausimai: 1. Kodėl mokiniai taip nustebo, pamatę tuščią kapą?
2. Kas atsitiko su Jėzumi?
3. Kuo skyrėsi Jėzaus kūnas po prisikėlimo nuo tavo ir mano kūno?
4. Ar gali pakartoti pasakojimą apie Jėzų ir du Jo mokinius?

Malda: Brangus mūsų Dangiškasis Tėve! Dėkojame Tau, kad Tu prikėlei Jėzų Kristų. Taip pat dėkojame Tau už tai, kad amžinai gyvensime su Jėzumi. Padėk mums dažniau su dėkingumu prisiminti Tavo meilę ir galybę. Mes Tavęs prašome Jėzaus Kristaus vardu. Amen.

23. JĖZUS GRĮŽTA PAS SAVO TĖVĄ

Ar tau yra tekę kelioms dienoms kur nors išvažiuoti be savo tėvų? Galbūt tu buvai pas giminaičius arba pas senelę. Ar prisimeni, kaip džiaugeisi grįždamas namo?

Maždaug 33 metus Jėzus buvo šioje žemėje. Išivaizduoji, kaip Jį traukė namo pas savo Tėvą ir angelus? Ir atėjo laikas, kai Jis galėjo grįžti į dangų.

Jis pasiėmė savo mokinius ir su jais užlipo į kalną. Ir kol Jis dar kalbėjo su mokiniais, didžiulis debesis apgaubė Jį ir atskyrė nuo mokinių akių.

Jėzus grįžo į dangų ir užėmė vietą prie Dievo sosto. Žinoma, dangus mums nematomas. Bet kartą visi, kurie tiki į Jėzų ir Jam tarnauja, bus ten su Juo.

Mes negalime išivaizduoti to džiaugsmo, kuriuo prisipildė dangus, kai sugrįžo Jėzus. Milijonai angelų Jo laukė ir giedojo nuostabias giesmes. Jie nusilenkė Jėzui, girdami Jo didžiulę meilę visiems žmonėms žemėje. Juk Jis, palikęs savo garbę, buvo tapęs žmogumi, kad išgelbėtų tave ir mane. Dabar Jis grįžo namo! Pats Dievas Tėvas sveikino Jį, džiaugdamosis Jo sugrįžimu.

Jėzus ir dabar yra danguje. Ten Jis ruošia mums vietą. Jis mūsų laukia ir nori, kad visi žmonės įtikėtų į Jį. Kiekvienam, kuris Jį tiki, Jis duoda amžiną gyvenimą.

Jėzus Kristus taip pat užtaria mus prieš Dievą.

Bet Jėzus dar kartą paliks dangų – Jis ateis pasiimti pas save tų, kurie Jam tarnavo.

Skaitymui: Apaštalu darbai 1, 9 – 14

Klausimai: 1. Kiek laiko Jėzus buvo šioje žemėje?

2. Papasakok, kaip Jėzus paliko savo mokinius, norėdamas grįžti pas savo Dangiškąjį Tėvą.
3. Kaip tau atrodo, ką darė angelai, kai Jėzus sugrižo į dangų?
4. Kur dabar yra Jėzus?
5. Ką Jėzus daro danguje?

Malda: Jėzau Kristau, Tu dabar danguje ir matai mus. Išgirs sk mūsų maldą. Mes dėkojame Tau už tai, kad Tu taip labai myli mus ir kad mes kada nors amžinai gyvensime su Tavim. Padėk mums gyventi pagal Tavo valią. Amen.

24. JĖZUS ATEIS DAR KARTĄ

Jėzus ateis dar kartą. Mes nežinome, kada tai įvyks, bet viena mes žinome – kai Jis ateis, tai pasiims savo vaikus pas save. Tai bus nuostabi diena! Pagaliau mes galėsime pamatyti mūsų Viešpatį Jėzų Kristų. Jis mums nepasakė, kada Jis ateis, kad mes visada lauktume Jo atėjimo. Jis taip pat nori, kad mes visada stengtumėmės gyventi teisingai. Jeigu Jėzus būtų mums tiksliai pasakęs savo atėjimo dieną, mes tikriausiai taip nesistengtume kiekvieną dieną pildyti Jo valios. Mes visa paliktume paskutinei dienai. Ir jeigu mes pagaliau nuspręstume gyventi tvarkingą ir Dievui patinkantį gyvenimą, tikriausiai jau būtų per vėlu.

Dėl to Jėzus ir nepasakė, kada Jis ateis. Mes taip pat mažai žinome, kaip Jis ateis. Ir vis dėlto Dievo Žodyje pakankamai pasakyta apie Kristaus atėjimą. Biblijoje mes skaitome, kad Jėzus ateis pasiimti mūsų pas save, o taip pat sukurti naują žemę ir naują dangų. Šita žemė ir viskas, ką mes matome, kartą išnyks. Dievas viską kurs naujai. Tada jau nebebus nei baimės, nei nuodėmės. Galime net nebandyti išsivaizduoti, kaip visa pasikeis, kai ateis mūsų Viešpats. Dabar mums svarbu gyventi taip, kad būtume pasiruošę Jo atėjimui. Ar tu nori pamatyti Jėzų Kristų? Tu gali atsiklausti prieš Jį ir nusilenkti Tam, kuris atidavė savo gyvenimą, kad tave išgelbėtų. Jis gali

ateiti kiekvieną akimirką ir pasiimti tave pas save amžiams.

Skaitymui: 1 – asis laiškas Tesalonikiečiams 4, 13 – 18; 5, 1 – 6

Klausimai: 1. Kada Jėzus ateis dar kartą?
2. Kodėl mums svarbu žinoti, kad Jėzus Kristus gali ateiti kiekvieną akimirką?

Malda: Mes dėkojame Tau, Viešpatie, už tai, kad Tu dar kartą ateisi į šią žemę. Padėk mums kiekvieną dieną galvoti apie Tave ir būti pasirošusiems Tavo atėjimui. Amen.

25. ŠVENTOJI DVASIA

Mes jau kalbėjome, kad yra tik vienas Dievas, bet trijose Asmenybėse. Šventoji Dvasia yra viena iš šių Asmenybių. Mes ją vadiname Dievas Šventoji Dvasia. Be Jos mes dar kalbame apie Dievą Tėvą ir Dievą Sūnų.

Šventoji Dvasia buvo visada. Žemės kūrime dalyvavo visos trys Asmenybės.

Prieš pat savo mirtį Jėzus pasakė savo mokiniams eisiąs pas savo Dangiškaį Tėvą. Jis jiems prižadėjo atsiųsti Šventąją Dvasią. Praėjus dešimčiai dienų nuo Jėzaus užžengimo į dangų, Šventoji Dvasia pripildė mokinių širdis. Kartą, kai mokiniai buvo kartu ir meldėsi, pasigirdo ūžimas, tarsi būtų pakilęs didelis vėjas. Mokiniai nustebę pažvelgė vienas į kitą ir pamatė ant kiekvieno galvos kažką panašaus į ugnies liežuvį. Tai buvo Šventoji Dvasia, kurią pasiuntė Jėzus Kristus. Ugnies liežuviai greitai dingo, bet Šventoji Dvasia pasiliko mokinių širdyse. Kiekvienas iš jų staiga galėjo kalbėti svetima kalba. Kai kurie galėjo net gydyti ir prikelti iš mirusiųjų. Šventoji Dvasia tikinčius padarė laimingais ir davė jiems jėgos giedoti net tada, kai juos persekiojo ir mušė už jų ištikimybę Kristui.

Kiekvienam, kuris priims Jėzų Kristų, bus dovanota Šventoji Dvasia, kuri jam padės gyventi Kristui. Ji yra ir tavo širdyje, jeigu tu tikrai esi krikščionis. Visos geros

mintys ir norai yra tik iš Jos. Šventoji Dvasia padeda tau pasitikėti Viešpačiu ir būti Jam paklusniu. Ji taip pat padeda būti linksmu ir sąžiningu. Dėl to tu gali jausti savo širdyje meilę, džiaugsmą ir laimę. Tavo širdis yra Jos buveinė.

Šventoji Dvasia yra ne tik krikščionių širdyse, bet ir visur vienu metu. Tu tikriausiai ne visada žinai, kaip tau kalbėti su Viešpačiu apie kai kuriuos dalykus. Čia į pagalbą ateina Šventoji Dvasia ir sutvarko visas mūsų silpnas maldas. Tik todėl, kad Ji pati yra Dievas, Ji gali su tokia jėga melstis, kad Dievas būtinai išgirs ir duos atsakymą į mūsų maldas. Argi ne nuostabu, kad pats Dievas padeda tau tavo maldose?

Šventoji Dvasia padeda ne tik tau, bet ir tokiems žmonėms, kurie dar nėra krikščionys, ir pažadina juose reikmę mylėti Dievą. Ji padeda jiems suprasti, ką dėl jų padarė Jėzus.

Šventoji Dvasia taip pat padeda tau suprasti Dievo Žodį, kai tu Jį skaitai. Jei tau dar daug kas nesuprantama, melskis ir prašyk, kad Ji tau tai atvertų.

Skaitymui: Evangelija pagal Joną 16, 7 – 15

- Klausimai:*
1. Kas yra Šventoji Dvasia?
 2. Kur Ji yra?
 3. Išvardink keletą dalykų, kuriuos Ji daro.
 4. Ar mes galime sutrukdyti Šventajai Dvasiai, kai Ji mums nori padėti? Kaip?

Malda: Brangus Viešpatie, mes dėkojame Tau už tai, kad Tu atsiuntei mums Šventąją Dvasią padėti mūsų problemose. Padėk mums gyventi taip, kad Šventoji Dvasia galėtų veikti mūsų širdyse. Amen.

26. AR KRIKŠČIONYS TURI TEISĘ ELGTIS NETEISINGAI?

Mes jau žinome, kad niekada negalime būti tiek geri, kad pavaldėtume amžiną gyvenimą. Tikrai per Jėzaus mirtį ir prisikėlimą mes galime būti išgelbėti. Ar tai reiškia, kad mūsų elgesys neturi reikšmės?

Pagalvokime: mes tapome krikščionimis po to, kai paprašėme Jėzaus tapti mūsų Išgelbėtoju, tai nejaugi mes galime toliau daryti nuodėmes? Kai Jėzus įeina į mūsų širdį, Jis nori padėti mums tapti gerais. Nejučia išskyla klausimas: kodėl, nežiūrint viso to, mes dažnai elgiamės neteisingai?

Tai daro šėtonas. Jis labai stiprus; net patys stipriausi angelai silpnesni už šėtoną. Jis žino, kaip mus apgauti ir pažadinti blogus norus. Kai mes būsimė danguje, Dievas mums duos naujas širdis, kuriose niekada nebus blogų minčių.

Bet kol mes esame žemėje, ir darome nuodėmes. Kai Viešpats ateina į mūsų širdis, Jis padeda mums kovoti su nuodėme. Bet mes turime pastoviai prašyti Jėzaus, kad Jis paimtų mūsų gyvenimą į savo rankas ir nuvarytų šėtoną.

Kaip bus nuostabu, kai mes gausime naujas širdis! Niekas mūsų nebeskatins blogiui, nesužadins pykčio.

Niekuomet neužmiršk, kad Jėzus Kristus daug stipresnis už šėtoną, ir kad šėtonas Jo bijo. Kai mes meldžiame Viešpaties pagalbos, šėtonui tenka atsitraukti.

Skaitymui: Laiškas Romiečiams 6, 1 – 10

Klausimai: 1. Ko siekia šėtonas?

2. Ar tu stipresnis už šėtoną?

3. Kas stipresnis už šėtoną?

4. Kaip mes galime sukliudyti šėtonui palenkti mus į nuodėmę?

Malda: Brangusis Jėzau Kristau, mes dėkojame Tau už tai, kad Tu esi Dievas, ir kad Tu stipresnis už visus, net ir už šėtoną. Padėk mums išsaugoti mūsų širdis švarias dėl Tavęs. Amen.

27. KAS SĖDI TAVO ŠIRDIES SOSTE?

Ar tu žinai, kas tai yra sostas? Tai prašmatnus krėslas, kuriame sėdi karalius ir iš ten valdo savo šalį.

Ar tu žinai, kad tavo širdyje taip pat yra sostas ir ant jo taip pat kažkas sėdi? Aš tikiuosi, kad ne tu jame sėdi. Žinoma, aš turiu omenyje ne tikrą sostą. Ir mūsų širdyse yra tikras Karalius, kuris sako Dievo vaikams, kaip jiems teisingai pasielgti. Tas Karalius yra Kristus.

Bet yra dar du, kurie su malonumu sėdėtų šiame soste ir mus valdytų. Vienas iš jų yra šėtonas, o kitas – mūsų „aš“. Visada, kai Jėzus ko nors iš tavęs reikalauja, o tu vietoj to darai ką nors kita, tai reiškia, kad tuo metu soste sėdėjo ne Kristus. Tai reiškia, kad tu paprasčiausiai išvarei Viešpatį iš sosto, kuris priklauso Jam. Tu nusprendei karaliauti pats. Jeigu tu taip pasielgei, tai šėtonas tik juokiasi. Jis žino: jeigu ten nesėdi Viešpats, tai tave galima priversti daryti visokius blogus darbus, būtent, kad tu pyktum ir būtum atšiaurus, pavydėtum ir taip toliau. Jeigu Viešpats nesėdi soste ir tau nevadovauja, tai šėtonui taip su tavim pasielgti – vieni niekai.

Kai tu sėdi savo širdies soste ir esi savo gyvenimo karalius, šėtonas be jokių kliūčių vaikščioja po tavo širdies namą ir viską verčia aukštyn kojom. Jis žino, kad yra stipresnis už tave, ir todėl iš tavęs juokiasi, nes iš tikrųjų ne tu, o jis yra karalius ir gali daryti viską, ką nori.

Bet jeigu soste sėdi Viešpats, tada šėtonas nesiryža padaryti ką nors bloga. Jis slepiasi tol, kol tu vėl nuspręsi pats sėstis į sostą.

Mūsų Viešpats labai kantrus, maloningas ir didis. Bet sostan Jis sėsis tiktai tuo atveju, jeigu tu Jo paprašysi. Būdamas krikščionis, tu turi nuolat užleisti Jam sostą. Dievas padės tau tai įvykdyti, jeigu tu Jo paprašysi. Šventoji Dvasia nuolat tau primins.

Kas yra tavo gyvenimo valdovas? Kas sėdi tavo širdies soste? Ar tu pats sėdi ten ir leidi šėtonui valdyti tavo gyvenimą, ar ten sėdi Viešpats?

Skaitymui: Laiškas Romiečiams 6, 14 – 23

Klausimai: 1. Kas nori sėdėti tavo širdies soste?

2. Ką daro šėtonas, jei mes patys sėdime soste?

3. Ką daro šėtonas, jeigu soste sėdi Viešpats?

Malda: Visagalis Dieve, mūsų Dangišskasis Tėve! Mums reikalinga Tavo pagalba, ir mes prašome Jėzaus Kristaus užimti mūsų širdies sostą ir sukliudyti šėtonui sugundyti mus nuodėmei. Dėkojame Tau už tai, kad Jėzus stipresnis už šėtoną. Amen.

28. KARALIUS VISADA TURI BŪTI SAVO SOSTE

Prisimeni, mes kalbėjome apie sostą, kuris yra tavo širdyje. Ar tu žinai, kokie trys karaliai nori jame sėdėti? Vienas jų – tikrasis Karalius – Jėzus Kristus, o kiti du – tai šėtonas ir tavasis „aš“. Kai tiktai tu užvaldai savo sostą ir darai taip, kaip patinka, šėtonas įsiskverbia į tavo širdį ir daro taip, kad viskas eina kreivai ir šleivai. Bet jeigu tavo širdies soste sėdi Jėzus Kristus, šėtonas turi slėptis. Tada tu gali būti linksmas ir meilus. Jėzus džiaugiasi viskuo, ką tu darai, džiaugiasi ir tavo tėvai. Kol Viešpats vadovauja tavo širdžiai, viskas tvarkoje, bet kai tik tu pradėsi veikti savo nuožiūra, viskas pradės eiti ne taip, kaip reikia.

Ar ne beprasmiška po viso to, ką dėl mūsų Viešpats padarė, prašyti, kad Jis leistų mums patiems tvarkyti savo gyvenimą? Žinoma, beprasmiška, bet vis dėlto mes taip darome.

Kaip galima pasiekti, kad tik Jėzus sėdėtų soste ir valdytų? Pabandyk geriau pažinti Viešpatį, tada tu jį pamilsi ir norėsi, kad tik Jis tvarkytų tavo širdį.

Kuo daugiau mes Viešpatį pažįstame, tuo labiau jį mylime: pasitikime Juo ir atiduodame savo gyvenimą į Jo rankas. Kuo arčiau su Juo susipažįstame, tuo didesnis mūsų noras, kad tik Jis užimtų mūsų širdies sostą.

Dažnai mes savyje girdime du balsus. Vienas sako: „Nedaryk šito!“, o kitas: „Bet juk čia nėra nieko blogo“.

Kaip sužinoti, kur čia Šventosios Dvasios balsas, o kur šėtono? Mažas vaikelis labai anksti pradeda atskirti motinos balsą nuo visų kitų, ir kuo vyresnis jis darosi, tuo geriau jis atpažįsta jos balsą net ištisame balsų chore. Taip ir mes priprantame prie Šventosios Dvasios balso ir galime jį atskirti nuo šėtono balso.

Žinai, kaip geriausiai to išmokti? Pradėti su Viešpačiu kalbėtis. Pats geriausias būdas pažinti žmones – su jais kalbėtis. Bet mes juk nematome Viešpaties, kaip mes galime su Juo kalbėtis? Mes su Juo kalbamės maldoje. Žinoma, mes Jo negalime matyti, bet Jis mus girdi visada, net kai mes kalbame labai tyliai ir niekas iš žmonių negali mūsų išgirsti.

Yra dar vienas būdas arčiau pažinti Viešpatį: klausytis, ką Jis nori mums pasakyti. Kaip Viešpats su mumis kalba? Jis su mumis kalba, kai mes skaitome Bibliją. Mes girdime, kaip Dievas su mumis kalba, nes Bibliją yra Dievo Žodis. Mes ne visuomet sugebame suprasti, ką Jis nori pasakyti, bet ir nebūtina iš karto viską suprasti. Jeigu mes, skaitydami Bibliją, apmąstysime tai, ką perskaitėme, Šventoji Dvasia tikrai padės mums arčiau pažinti Viešpatį.

Skaitymui: Laiškas Romiečiams 12, 1 – 3

- Klausimai:*
1. Kiek karalių vienu metu gali karaliauti tavo širdyje?
 2. Kodėl tau reikia arčiau pažinti Viešpatį?
 3. Kaip galima geriau pažinti Viešpatį?

Malda: Brangus Viešpatie, mes norime arčiau Tave pažinti, ir džiaugiamės, kad galime ateiti pas Tave maldoje ir su Tavimi kalbėtis. Padėk mums dar arčiau Tave pažinti, kad galėtume labiau Tave mylėti ir daugiau Tavimi pasitikėti. Amen.

29. ATNEŠTI VAISIŲ

Vienas berniukas, išėjęs pasivaikščioti su savo tėvu, pamatė po medžiu gulinčią sausą šaką.

– Tėti, – sušuko jis, – pažiūrėk į šitą šaką! Aš pasiimsiu ją namo ir pasisodinsiu; galbūt išsprogs lapeliai ir net obuoliai užaugs!

– Ne, – paprieštaravo tėvas, – šita šakelė mirusi. Ant jos niekada daugiau nebegalės išaugti lapai arba obuoliai.

– Nejaugi nieko nebegalima padaryti, kad ji vėl neštų vaisių? – paklausė berniukas.

– Ne, – atsakė tėvas, – ji mirusi. Vienintelė galimybė būtų, jei Viešpats duotų jai naują gyvybę, ir šakelė galėtų iš naujo priaugti prie medžio.

Mes buvome mirę, kaip šita šakelė, o Jėzus – tai gyvenimo medis. Mes negalėjome patys sau padėti; todėl Dievas paėmė mus, sudžiūvusias šakeles, atgaivino ir

priaugino prie medžio. Dabar mes nešame vaisius: džiaugsmą, meilę, kantrumą.

Mes darome gerus darbus iš meilės Jėzui. Mes buvome kaip ši sudžiūvusi šakelė, bet Viešpats padovanojo mums naują gyvenimą.

Skaitymui: Evangelija pagal Joną 15, 1 – 8

- Klausimai:*
1. Ar gali ant sudžiūvusios šakelės vėl augti vaisiai?
 2. Biblija sako, kad nusidėjėliai yra mirę savo nuodėmėse. Kodėl jie panašūs į nudžiūvusias šakeles?
 3. Ką padarė Viešpats, kad žmonės būtų išgelbėti?

Malda: Dangišskasis Tėve! Mes žinome, kad mums reikalingas Išganytojas mūsų nuodėmėms išpirkti, ir mes dėkojame Tau, kad Tu mus išgelbėjai ir davei mums naują gyvenimą Jėzuje Kristuje. Padėk mums nešti gerus vaisius. Amen.

30. KAIP GALIMA SUŽINOTI, AR ŽMOGUS MYLI VIEŠPATĮ?

Tu tikriausiai jau esi svarstęs, ar tikrai tas ar kitas žmogus myli Kristų? Tai galima sužinoti ir nepaklausus paties žmogaus. Yra pavyzdys, kurį mums davė pats Jėzus, taigi, galime pasitikrinti, kiek mes Jį mylime. Jis sako, kad tai galima sužinoti iš darbų, kuriuos mes darome. Apie žmones, kurie sakosi mylį Viešpatį ir kurie tikrai stengiasi suteikti Jam džiaugsmo, iš tikrųjų galima pasakyti, jog jie myli Kristų. Bet yra ir tokių, kurie sakosi mylį Kristų, o nedaro to, ko Jis iš jų laukia. Tokie žmonės Jo nemyli!

Kaip gali pasireikšti mūsų meilė Viešpačiui? Pirmiausia, mes turime visus mylėti ir būti nuoširdūs. Mes galime lavintis kasdien bendraudami su tėvais ir besąlygiškai jų klausydami.

Mes, pavyzdžiui, galime leisti broliukams ir sesutėms pažaišti su mūsų žaislais, kuo nors padėti mūsų mokyklos draugams. Bet, be abejo, tu pats surasi, kam tu gali būti malonus.

O jeigu, priešingai, tu nedraugiškas su kitais, reiškia, tu save myli daugiau negu Jėzų Kristų. Jeigu tu labai mylėtum Jėzų, tai tavyje kiltų noras būti paklusniu Jam, kad ir kaip sunku tau tai bebūtų.

Žinoma, tai ne taip paprasta. Reikia labai lavintis. Žinai, kiek reikia užsiiminėti, kol išmoksi skambinti pia-

ninu arba plaukti. Beveik tokia pat treniruotė reikalinga ir paklusnumui išugdyti. Mes turime pratintis būti malonūs vieni kitiems. Jeigu tave kas nors apšauks, visų paprasčiausia yra atsakyti tuo pačiu. Bet mes turime mokytis neatsakyti į aprėkimą tokiu pat riksmu, o visada būti maloniais. Biblija sako, kad būdingas krikščionio bruožas yra meilė kitiems žmonėms. Todėl iš elgesio galima sužinoti, kiek žmogus myli Dievą.

Jeigu mes nedraugiški, tai kaip gali kitiems kilti noras mylėti Jėzų Kristų?

Skaitymui: 1 – asis Jono laiškas 2, 3 – 14

- Klausimai:*
1. Kaip galima sužinoti, ar myli tas ar kitas žmogus Jėzų Kristų?
 2. Kaip galima būti meiliais su kitais žmonėmis?
 3. Ar reikia treniruotis, jeigu nori išmokti skambinti pianinu arba plaukti?
 4. Ar reikalinga treniruotė, kad taptum draugišku?
 5. Kaip reikia elgtis, jeigu kas nors su tavimi nedraugiškai elgiasi?

Malda: Brangus Viešpatie, Tu buvai toks geras ir pilnas meilės mums, kad mus išgelbėjai. Ir dabar mes norime Tavęs prašyti, kad Tu padėtumei ir mums tapti draugiškais su kitais.

Tegu Tavo meilė bus mumyse regima, kad kiti žmonės taip pat galėtų tapti Tavo vaikais. Amen.

31. KAS ATSTITINKA, KAI DIEVO VAIKAS NUSIDEDA ?

Ką reikia daryti, jeigu jauti, kad ižeidei Viešpatį, nežiūrint to, kad Jį myli? Kai Jėzus tampa mūsų Viešpačiu, tai visai nereiškia, kad nuo to momento mes nebeturėsime sunkumų. Šėtonas tolydžio tebebandys mus priversti daryti bloga, beje, kartais, jeigu mes nepakankamai dėmesingi, jam tai pavyks.

Ką mums daryti? Biblija duoda mums atsakymą: mes turime išpažinti Jėzui mūsų nuodėmes, tada Jis mums atleis, ir mes vėl turėsime gerus santykius su Dievu. Kartais Jėzus turi mus nubausti, kad mes ateityje nebenušidėtume. Pavyzdžiui, Jis mums atsisako duoti tai, ką anksčiau būtų davęs su džiaugsmu.

Bet mes visada galime ateiti pas Jėzų, pasisakyti Jam, kad nusikaltome, padėkoti už atleidimą, o tada mes vėl pajausime Jo meilę. Tai atrodo beveik taip pat, kaip būna, kai tu esi nepaklusnus tėvams, ir jie turi tave nubausti. Dėl to tavo tėvai liūdi taip pat, kaip ir tu. Bet po to, kai viskas

susitvarko, širdys vėl prisipildo džiaugsmo.

Nė vienas žmogus negali atleisti nuodėmių. Tai gali tik Dievas. Dievas sako, kad mes galime ir turime pas Jį ateiti. Mes negalime vietoje savęs siųsti ką nors kitą su mūsų kalte. Jis nori, kad mes patys pas Jį ateitume.

Skaitymui: 1 – asis Jono laiškas 1, 8 – 2, 3

- Klausimai:* 1. Ką turi daryti Dievo vaikas, jei jis nusikalto?
2. Kaip kartais mus baudžia Viešpats?
3. Kodėl Jis mus baudžia?

Malda: Mūsų Dangiškasis Tėve, mes Tau labai dėkin-
gi, kad mūsų nuodėmės gali būti atleistos.
Padėk mums visada prisiminti, kad Tu atleidi,
jei mes prašome Tavo atleidimo kuo nors
Tau nusidėję. Dėkojame Tau už tokią meilę.
Amen.

32. KODĖL MES KARTAIS TURIME BŪTI NUBAUSTI?

Ką tu galvoji, jeigu tėvai tave baudžia? Ar jie tokie pikti? Žinoma, ne! Priešingai, jie klauso Dievo, nes Jis pasakė, kad visi nepaklusnieji turi būti nubausti. Dievas Biblijoje sako, kad bausmė negali mums patikti, bet ji tarnauja tam, kad mes pasitaisytume. Vaikai turi būti paklusnūs, o jei jie neklauso, tai tėvai turi juos nubausti.

Bausmė padeda. Jeigu tave kada nors vėl patrauks į blogą, tu nejučia prisiminsi, kad jau buvai už tai nubaustas, ir tai tave sustabdys. Bausmė taip pat primena mums apie tai, kiek kartų mes skaudiname mūsų Viešpatį neklusnumu.

Kas atsitiks, jeigu blogai besielgę vaikai nebus nubausti? Tokie vaikai bus paklusnūs savo tėvams tik tada, kai panorės; mokytojų jie taip pat neklausys, o vėliau taps nedorėliais. Niekada nenubaudžiami vaikai gali tapti pavojingais nusikaltėliais, nes jie labai savavališki ir negalvoja apie kitus žmones.

Suprask, jog tavo tėvai nenori blogo tave bausdami. Jie tau padeda galvoti apie kitų žmonių gerovę ir teises arba apie tai, ko iš tavęs reikalauja Dievas. Dievas nenori, kad tu pildytum tik savo valią. Bausmė padeda tau išvengti daugelio sunkumų tavo gyvenime.

Bet visų pirmiausia tau reikia išmokti būti paklusniu

tėvams, mokytojams ir kitiems, nes jeigu mes neišmoksi-
me būti paklusnūs jiems, mes taip pat negalėsime būti
paklusnūs Kristui. Jeigu tėvai mus už ką nors baudžia, tuo
jie tik padeda mums labiau mylėti Jėzų ir būti pasiruošu-
siems vykdyti Jo valią. Pakludami tėvams, mes išmok-
stame klausyti Dievo.

Reiškia, tėvai, kurie nebaudžia savo vaikų, labai jiems
kenkia. Kai sekantį kartą tėtis arba mama tave nubaus,
nesupyk, o geriau pagalvok apie tai, kad jie tau padeda
būti paklusnesniu sekantį kartą.

Turintys daržą žino, kad ten nuolatos reikia dirbti bei
ravėti visas piktžoles, kad jos neužgožtų to, kas mūsų
pasodinta.

Mūsų širdys panašios į daržą. Todėl mes turime būti
dėkingi, kad mūsų tėvai padeda pašalinti piktžoles.

Skaitymui: Laiškas Efeziečiams 6, 1 – 9

- Klausimai:*
1. Kodėl bausmė yra naudinga?
 2. Kas būna, jei vaikų nebaudžia?
 3. Kaip tu galvoji, ar galėsi būti paklusnus Dievui, jei išmoksi paklusti tėvams?

Malda: Visagalis Dieve, mūsų Dangišskasis Tėve!
Mes žinome, kad Tu esi mūsų Tėvas ir todėl
kartais turi mus bausti, jei mes neteisingai
pasielgiame. Padėk mums mokytis iš klaidų.
Taip pat padėk būti paklusniais tėvams ir juos

gerbti. Mes prašome Jėzaus Kristaus vardu.
Amen.

33. DIEVO LAIŠKAS

Įsivaizduok, kad tavo tėtis yra Afrikoje. Ar jis galėtų
su tavimi kalbėtis? Ne. Jis yra per daug toli: tu negalėtum
jo pamatyti ar išgirsti jo balso, nebent, jeigu kalbėtum
telefonu. Ir vis dėlto yra galimybė sužinoti, ką, tarkim, jis
nori iš tavęs išgirsti? Jis gali parašyti tau laišką.

Įsivaizduok, kad Dievas nori kalbėtis su tavimi. Jeigu
Jis pats atsistotų šalia tavęs, tu neišvertum Jo šlovės! Bet
Jis gali su tavimi pasikalbėti ir kitaip: Jis tau parašė ilgą
laišką, tu jį gali skaityti ir sužinoti, ką Jis tau nori pasa-
kyti. Tas laiškas yra Biblija. Ji daug pasakoja apie Dievą,
apie Jo darbus ir apie tai, ko Jis iš tavęs laukia. Ar tu jau
skaitei šį laišką? Kai Dievas jį rašė, Jam nereikėjo nei
pieštuko, nei tušinuko, nei rašomosios mašinėlės. Jis
papasčiausiai išsirinko žmones, kurie tikrai Jį mylėjo, ir
padiktavo jiems įvairius laiškus, iš kurių susideda Biblija.
Kartais, norėdamas padėti, Dievas siųsdavo jiems sapnus,
arba vaizdais apreikšdavo ateitį. Visa tai jie užrašė, o po to
Viešpats pasirūpino, kad visa, kas užrašyta, nedingtų.
Taip Biblija atsirado pas mus.

Kartais tie žmonės aprašinėjo tai, kaip jie myli Dievą ir ką apie Jį galvoja. Toks buvo, pavyzdžiui, karalius Dovydas; jis parašė daug psalmių, kurias mes randame Biblijoje. Kiti Dievo žmonės rašė apie tai, ką pergyveno jie arba jų draugai. Rašydami jie galbūt ir nežinojo, kad juos įkvėpė Dievas.

Ar jūs žinote, kiek praėjo laiko? Daugiau kaip 1500 metų!

Viešpats buvo toks geras mums, palikdamas šitą laišką. Iš Jo mes galime sužinoti apie dangų, apie Jėzų ir Jo meilę mums. Bet ką tu pagalvotum, jeigu parašytum draugui laišką, o jis jo net neperskaitytų? Aš manau, jog tu būtum įskaudintas. Tą patį jaučia ir Dievas, matydamas, kad tu visiškai neskaitai tau adresuoto Jo laiško. Todėl labai svarbu skaityti Bibliją. Galbūt tau daug kas nesuprantama, bet kai ką tu vis dėlto gali suprasti ir, laikui bėgant, kai tu būsi vyresnis, daugiau suprasi.

Jei tu nori būti sveikas ir stiprus, tu turi valgyti ir gerti. Lygiai taip tu turi skaityti Bibliją, jei nori augti Viešpaties pažinime.

Skaitymui: 2 – asis laiškas Timotiejui 3, 14 – 17; 4, 1 – 2

- Klausimai:*
1. Kaip galima ką nors pasakyti draugui su juo nekalbant?
 2. Kaip veikė Dievas, kad mus pasiektų Jo Žodis?
 3. Ar tu skaitai Dievo tau atsiųstą laišką?

Malda: Mūsų Dangiškasis Tėve! Mes dėkojame Tau už Tavo laišką mums, už Bibliją. Padėk mums vykdyti visa tai, ką ji sako. Tegu ji būna švieša mūsų kelyje. Mes prašome to Jėzaus Kristaus vardu. Amen.

34. IŠ KUR TU ŽINAI, KAD BIBLIJA TEISI?

Biblija yra svarbiausia pasaulyje knyga, nes ji kalba apie Dievą. Ji mums pasakoja apie tai, ko nerandame jokioje kitoje knygoje, pavyzdžiui: kaip Dievas sukūrė pasaulį ir pirmuosius žmones. Niekas iš mūsų ten nedalyvavo ir negalėjo to matyti. Mes nieko ir nežinotume, jeigu Dievas nebūtų papasakojęs apie visa tai Biblijoje.

Kai kurie žmonės tvirtina, kad jeigu mes nedalyvavome pasaulio kūrime, tai ir negalime žinoti, ar tikrai Dievas visa tai sukūrė. Jie netiki tuo, kas parašyta Biblijoje. Kaip galima padėti kitiems žmonėms suprasti, kad Biblija teisi?

Galima, pavyzdžiui, pateikti tokius faktus: apie daugelį įvykių Biblijoje buvo parašyta žymiai anksčiau, negu jie įvyko. Biblijoje aprašyta daug įvykių, kurie jau buvo ir dar bus. Joje parašyta, kad žydų tauta bus išvaryta iš

Palestinos, ir kad Dievas sugrąžins juos atgal. Vyksta tai mūsų laikais. Mes tai galime matyti savo akimis ir patvirtinti, kad Biblija teisi.

Arba, Biblijoje dažnai minimi vardai karalių, kurie gyveno prieš daugelį metų. Žmonės, kurie netiki Biblija, sako, kad tokių karalių nebuvo, kad jie išgalvoti. Bet daugelis mokslininkų, kurie užsiima kasinėjimais, įrodė, kad tie karaliai iš tiesų gyveno tuo metu ir toje šalyje, kaip parašyta Biblijoje.

Yra dar vienas ir, tikriausiai, pats svarbiausias faktas, kuris įrodo Biblijos teisingumą: joje rašoma apie tai, kaip atleidžiamos mūsų nuodėmės ir pasikeičia mūsų gyvenimas. Kiekvieną kartą, kai kas nors kreipiasi į Viešpatį, galima matyti, kaip keičiasi jo gyvenimas.

Todėl taip svarbu, kad Jėzus vadovautų mūsų gyvenimui; priešingu atveju, kažin ar galės mūsų draugai patikėti, kad visa, kas užrašyta Biblijoje, yra tiesa.

Skaitymui: 2 – asis Petro laiškas 1, 16 – 21

- Klausimai:*
1. Kas dalyvavo kuriant pasaulį?
 2. Kas tas Vienintelis, kuris gali papasakoti, kaip tai vyko?
 3. Kur Dievas apie tai pasakoja?
 4. Pasakyk ką nors, kas buvo užrašyta Biblijoje anksčiau, negu tai įvyko.

Malda: Mūsų Dangiškasis Tėve, dėkojame Tau už tai,

kad Tu buvai per visus amžius. Dėkojame ir už tai, kad visa, kas užrašyta Biblijoje – tiesa. Padėk mums ją skaityti, teisingai suprasti ir vykdyti. Amen.

35. KAS ATSITIKS, JEI MES NESKAITYSIME BIBLIJOS?

Nejaugi taip svarbu skaityti Bibliją ir vykdyti tai, kas joje parašyta? Taip! Bet žinok, yra žmonių, kurie mano, kad skaityti Bibliją ir vykdyti tai, kas joje pasakyta, nebūtina. Jie galvoja, kad viską, kas reikalinga, jie jau žino. Jie negali suprasti, kad pažinti Dievą ne taip jau paprasta. Kaip be Biblijos jiems suprasti, kad Dievas bjaurisi nuodėme? Ar be Biblijos jie sužinos, kad Jėzus numirė už jų nuodėmes?

Žinoma, mes galime šį tą sužinoti apie Dievą stebėdami gėles, medžius, gamtą. Visa tai mums sako, kad Dievas yra didis. Saulė, mėnulis ir žvaigždės kalba, koks Dievas didis ir galingas! Bet apie tai, kaip Jis mus myli, mes galime sužinoti tik iš Biblijos.

Mes turime skaityti visą Bibliją ir vykdyti visa, kas ten parašyta. Skaitydami mes suprasime, kad kai kurie skyriai parašyti žmonėms, gyvenusiems prieš daugelį metų. Pa-

vyzdžiui, Izraelio tautai parašyta, kaip reikia pastatyti aukurą, ant kurio jie turi aukoti gyvulius. Šitomis aukomis Dievas norėjo pridengti visas jų nuodėmes. Šiandien mums nereikia aukoti gyvulių, nes Jėzus – Dievo Avinėlis – tapo auka, numiręs už visus ant kryžiaus. Dabar mums nebereikia kitokių aukų. Kai kurių Biblijos vietų šiandien mums vykdyti nebereikia, tačiau perskaityti jas naudinga; tai – tarsi pamokymai, mat, jose kalbama apie Dievo planus, Jo meilę ir apie Jėzų Kristų. Todėl visos Biblijos vietos svarbios ir visą ją reikia skaityti ir tyrinėti.

Mes kasdien turime savęs klausti: ko mes galime išmokti iš to, ką šiandien perskaitėme? Iš kitos pusės, turime būti atsargūs, ir apie vieną ar kitą vietą negalvoti: „Ai, tai manęs neliečia! Tai, tikriausiai, parašyta kam nors kitam“. Bet jeigu tai parašyta tau, tai klausyk: Ar tu nori, ar ne, tavo pareiga klausyti Dievo ir vykdyti tai, ką Jis tau sako per Bibliją. Negalvok, kad Biblijoje parašyta netiesa. Ir neatstumk to, ką ji sako! Mes neturime prie Biblijos žodžių nieko pridėti, bet taip pat negalime ir atimti.

Skaitymui: Psalmynas 118, 9 – 16

Klausimai: 1. Ką mes ir be Biblijos galime sužinoti apie Dievą?
2. Apie kokius išskirtinius Dievo bruožus mes sužinome tik iš Biblijos?

3. Ar mes privalome vykdyti ir visa tai, kas rašoma apie aukojimą? Kodėl tai nereikalinga?
4. Kodėl tos vietos vis dėlto mums svarbios?

Malda: Brangusis Jėzau, dėkojame Tau už tavo Šventąjį Žodį, už Bibliją. Dėkojame Tau, kad Tu joje kalbi ir apie tai, kad mūsų nuodėmės atleistos. Padėk mums kasdien skaityti Bibliją ir vykdyti jos liepimus. Amen.

36. KO DIEVAS IŠ MANĖS NORI?

Svarbiausia, ką turi daryti žmogus – tai būti paklusnus Dievui. Tik taip galima iš tikrųjų būti laimingu.

Galbūt tu nustebsi: „Iš kur aš galiu žinoti, ko Dievas iš manęs nori?“ Kad gautum atsakymą, tu turi šito paklausti Viešpaties. Bet ar Jis atsakys? Taip. Jis džiaugsis, galėdamas tau atsakyti. Galbūt pradžioje tau pasirodys sunku klausti Viešpaties ir klausytis Jo atsakymo. Tėvą ir motiną tu matai, su jais gali ir kalbėtis. O Dievo mes nematome ir negirdime Jo balso! Kaip tada mes galime sužinoti, ko Jis iš mūsų nori?

Į šį klausimą, šiek tiek pagalvoję, nesunkiai atsakysime. Pavyzdžiui, kaip galima gauti žinią iš labai toli gyvenančių žmonių? Apie tai mes jau kalbėjome: per laišką. Paštininkas jį atneš, tu perskaitysi ir žinosi, apie ką galvoja arba ką nori tau pasakyti tas žmogus.

Dievas mums parašė ilgą laišką – Bibliją. Pradėję skaityti, lengvai pastebėsime, kad ji skiriasi nuo kitų laiškų: ji daug ilgesnė už įprastą laišką ir kur kas įdomesnė. Joje rašoma apie tai, ko iš mūsų laukia Viešpats ir kuo Jis bjaurisi. Todėl mums itin svarbu skaityti Bibliją.

Bet ir kitais būdais Dievas padeda suprasti, ko Jis nori iš mūsų. Jis nori, kad mes eitume teisingu keliu ir nedarytume blogo. Dažniausiai mes patys žinome, kas gerai, o kas blogai.

Dievas davė mums tokį jausmą, kuris mus daro liūdnais ir nelaimingais, kai mes galvojame arba darome bloga. Jei tu ką nors nori daryti ir tau neramu širdyje, tai žinok, kad tai Dievas su tavimi kalba ir nori sulaukyti tave nuo nuodėmės. Tas jausmas – tai niekas kitas, kaip Dievo balsas ar sąžinė.

Galima ir dar kitaip sužinoti, kaip būti paklusniu Dievui ir ko Jis iš mūsų nori; šito paklausk tėvo, mamos ar kitų, kurie tikrai myli Kristų.

Tu gali būti visiškai tikras: jeigu tu tikrai esi krikščionis ir myli Jėzų Kristų, jeigu tu nori būti paklusnus Dievui ir daryti tai, ko Jis iš tavęs laukia, tada, be abejonės, Dievas padės tau sužinoti Jo valią.

Skaitymui: Pradžios knyga 24, 34 – 48

- Klausimai:*
1. Į kokį klausimą tu norėtum gauti atsakymą iš Dievo?
 2. Gal Dievas pasitelkia angelą atsakyti į tavo klausimus?
 3. Išvardink keletą galimybių, kurias turi Dievas, kad apreikštų tau savo valią?
 4. Ar visada mus girdi Viešpats, kai mes meldžiamės?

Malda: Visagalis Dieve, Tėve tų, kurie visas viltis deda į Tavo Sūnų Jėzų Kristų. Mes dėkojame už tai, kad Tu atsakai į mūsų klausimus. Dėkojame Tau, kad Tu mums leidi suprasti savo valią. Padėk mums, vaikams, vykdyti Tavo valią šiame gyvenime. Amen.

37. KODĖL KRIKŠČIONYS NE VISADA VIENINGI?

Kartą motina paprašė savo dviejų sūnų: „Prašom nupirkti duonos, o aš tuo tarpu nueisiu į daržą“. Be jokių atsisakinėjimų berniukai sėdo ant dviračių ir nudūmė į parduotuvę. Bet ruošdamiesi pirkti, jie niekaip negalėjo sutarti, kokią pirkti. Vienas sakė, jog mama nori baltos duonos, o kitas – juodos. Jie taip ginčijosi, kad žmonės parduotuvėje tik galvas kraipė.

Taip būna su kai kuriais Biblijos posakiais. Mes, pavyzdžiui, Biblijoje skaitome, kad įtikėję turi pasikrikštyti. Bet ką reiškia „pasikrikštyti“? Daugelis krikščionių šiuo klausimu yra skirtingos nuomonės. Kai kurie mano, kad reikia krikštyti mažus vaikus, kiti – tik suaugusius, sulaukusius tam tikro amžiaus ir priėmusius Jėzų Kristų kaip savo Išganytoją. Vieni yra tos nuomonės, kad krikštijant reikia lieti vandenį ant galvos, kiti – kad krikštijant reikia panardinti.

Apie Viešpaties vakarienę taip pat yra skirtingų nuomonių. Todėl žmonės, turintys skirtingas nuomones, eina į skirtingas bažnyčias. Vieni save vadina baptistais, kiti – liuteronais, katalikais. Be šių yra dar daugybė įvairių krikščioniško tikėjimo išpažinimų.

Bet visose šitose tikėjimo kryptyse viena yra bendra: visi mes, kurie vadiname save krikščionimis, tikime, kad

Jėzus Kristus yra vienintelis, kuris atleidžia mums nuodėmes ir mus išgelbsti. Tai visų svarbiausia.

Taigi, visose įvairiose krikščioniškoje bažnyčiose yra žmonių, kurie myli Viešpatį ir Jam priklauso, nepaisant to, kad jų nuomonės kai kuriais tikėjimo klausimais – skirtingos.

Bet yra ir tokių bažnyčių, kurios netiki Biblija, ja nesivadovauja bei neturi vieningos nuomonės su kitais krikščionimis. Žinoma, tai netikros bažnyčios, ir dauguma žmonių tokiose bažnyčiose nežino, kad Jėzus už juos numirė.

Atsitinka ir taip, kad žmonės, lankantys bažnyčias, kur skelbiama apie Jėzų Kristų, vadina save krikščionimis, bet iš tikrųjų taip nėra. Jie nesupranta, ką būtent jiems paties reiškia Jėzaus Kristaus mirtis. Jie lanko bažnyčią tik dėl to, kad ten ejo jų tėvi, ir jie tiki, kad to pakanka, norint patekti į dangų. Mes turime melstis už tokius žmones ir padėti jiems suprasti Dievo išgelbėjimo planą.

Skaitymui: Laiškas Romiečiams 14, 1 – 13

- Klausimai:*
1. Dėl ko ginčijasi berniukai mūsų pasakoji-me?
 2. Pateik keletą pavyzdžių, kur krikščionių nuomonės skiriasi.
 3. Koku svarbiu klausimu krikščionys yra vieningos nuomonės?
 4. Ką galima pavadinti tikru krikščioniu?

Malda: Visagalis Dangiškasis Tėve, dėkojame Tau, kad Tu esi maloningas tiems, kurie Tau paklusnūs. Padėk mums suprasti Tavo Žodį ir padėk su pakantumu žiūrėti į krikščionis, kurie turi kitoki supratimą. Amen.

38. KĄ REIŠKIA ATLEISTI?

Jėzus moko mus atleisti tiems, kurie mus skriaudžia ar mūsų nekenčia. Atleisti – reiškia nepykėti ant to, kas buvo neteisis tavo atžvilgiu.

Ką darytum, jei tau kas nors suduotų? Šertum atgal? Jeigu tu jam atleistum, tai ne. Biblijoje ne kartą kalbama, kad mes atleistume žmonėms, kurie mums daro bloga.

Jėzus savo pavyzdžiu parodė, kokie mes turime būti savo priešų atžvilgiu.

Kartą gatvėje vienas misionierius skelbė žmonėms apie Jėzų. Staiga vienas žmogus prisėlino iš užnugario prie misionieriaus ir smogė jam. Klausytojai sugavo šitą žmogų ir iškvietė policiją, kuri norėjo nusivesti chuliganą, bet misionierius sušuko:

– Nereikia!

Aplinkiniai buvo apstulbinti:

– Juk jis į jus pasikėsino, todėl jis turi būti nubautas!

– Ne! – pakartojo misionierius. – Jėzus, apie kurį aš jums kalbėjau, man liepė atleisti savo skriaudikui ir susitaikyti su juo.

Po to jis pasisuko į mušeiką ir pasakė:

– Aš jums atleidžiu, bet neužmirškite, kad turite būti dėkingas ne man, o Kristui.

Susirinkusieji vos galėjo patikėti tuo, kas įvyko. Jie nusprendė, kad Jėzus, tikriausiai, nuostabus žmogus, ir jie panorėjo dar daugiau sužinoti apie Jį.

O kas atsitiktų, jei misionierius būtų supykęs ant to vyro? Žmonės, galbūt, ne taip įdėmiai klausytų jo. Jie pagalvotų, kad tarp krikščionio ir netikinčiojo nėra didelio skirtumo, jeigu tas misionierius būtų taip pat supykęs, kaip bet kas kitas jo vietoje.

Ar žinai, kaip geriausiai pasielgti, jeigu tave kas nors nuskriaudžia? Išižeisti arba iširsti lengva, bet Jėzus gali padėti tau nuslopinti pyktį ar nuoskaudą. Iš Kristaus gavę tam jėgą, mes būsime linksmi, nes suvoksime, kad Jis visada su mumis. Jis suteikia mums kantrybės ir dėka to mes galime atleisti žmonėms, kurie su mumis blogai elgiasi, nes Kristus juos myli taip pat, kaip ir mus.

Skaitymui: Evangelija pagal Matą 18, 21 – 35

Klausimai: 1. Kaip tu pasielgsi su tuo, kuris tave nuskriaudė?

2. Jeigu mes atleidžiame, ar mumyse dar pasilieka noras atkeršyti skriaudėjui?
3. Kiek kartų reikia atleisti tam, kuris mus skriaudžia?

Malda: Mūsų Dangiškasis Tėve! Dėkojame Tau už mūsų nuodėmių atleidimą. Tu mums taip daug atleidai! Išmokyk mus atleisti tiems, kurie mus skriaudžia! Padėk mums mylėti juos ir jiems pasakoti apie Tave. Amen.

39. TAVO APDOVANOJIMAS

Tu jau girdėjai, kad Jėzus prirengė tau apdovanojimą? Kas tai per dovana? Neklausinėk manęs apie tai, aš nežinau. Tegu tai bus staigmena.

Mes neturime teisės gauti šį apdovanojimą, nes visada nusidedame, padarome ką nors blogo. Bet Jėzus Kristus jo nusipelnė ir dabar nori juo pasidalinti su mumis. Iš mūsų Jis laukia tik vieno: kad mes savo gyvenimu parodytume, kaip mes Jam dėkingi. Šį dėkingumą mes geriausiai galime išreikšti gerais darbais, kuriuos atliekame čia, žemėje.

Todėl labai svarbu, kaip mes gyvename. Mes šioje

žemėje gyvename visai trumpai. 60 ar 70 metų – galbūt mums atrodo daug, bet tai labai mažai, palyginus su amžinybe. Beje, mes žinome, kad Dievo vaikai gyvens amžinai. Svarbiausias atlygis, kuris mūsų laukia, – tai amžinas bendravimas su Kristumi. Kaip liūdna amžinybėje staiga pamatyti, kad tu negauni šito apdovanojimo. Bet tada bus vėlu. Dabar dar yra laiko. Visas tavo gyvenimas prieš akis, ir tu gali pilnai jį pašvesti Kristui. Koks laimingas pasijusi kada nors, kad dar vaikas būdamas nusprendei gyventi dėl Viešpaties.

Kai mes pateksime į dangų, Kristus atvers knygas, kuriose užrašyti visi mūsų darbai, ir spręs, už ką ir kaip mus apdovanoti. Patikėk, ten bus daug netikėtumų. Kai kurie žmonės, galvodami, kad daug padarė dėl Dievo, pamatys, jog jiems nieko neįskaityta, nes Jie Kristaus nemylėjo. O kiti, kurie nieko nelaukė, – gaus atlyginimą. Mes nežinome, kas mūsų laukia, bet žinome, kad gyvenimo vainikas bus duodamas tiems, kurie gerais darbais išreiškė savo dėkingumą Jėzui už išganymo dovaną.

Skaitymui: 1 – asis laiškas Korintiečiams 3, 11 – 17

- Klausimai:*
1. Kokia pagrindinė dovana mūsų laukia danguje?
 2. Kas mums duos šią dovaną?
 3. Kam bus paskirta ši dovana?
 4. Kaip pasireiškia tavo dėkingumas Kristui už tau dovanotą išganymą?

Malda: Brangusis Jėzau, mes dėkojame Tau už apdovanojimą, kurį Tu mums paruošei danguje. Padėk mums mylėti Tave, dėkoti Tau, Tave šlovinti. Duok, kad mes visada galėtume džiuginti žmones savo gerais darbais ir taip garbinti Tavo vardą. Amen.

40. VIEŠPATIES DIENA

Sekmadienis – tai ypatinga diena. Dievas ją sukūrė tam, kad mes galėtume pailsėti nuo įvairių savaitės darbų ir rūpesčių. Sekmadieniais mums nereikia eiti į mokyklą, o tėveliams – į darbą. Vietoj to mes su savo draugais galime eiti į pamaldas ir dėkoti Dievui už Jo gerumą. Mums būtų sunkiau visa širdimi Dievą pagarbinti, jei neturėtume sekmadienio pamaldų. Dievas nori, kad mes bendrautume su kitais krikščionimis ir kartu Jį garbintume. Tai visų geriausia, ką mes galime daryti sekmadienį. Be to, sekmadienį tėvai turi daugiau laiko savo vaikams, negu paprastomis dienomis. Šią dieną mes daugiau negu paprastai turime galvoti apie Dievą, džiaugtis ir dėkoti Jam. Tai būtų ne taip lengva, jeigu mes sekmadienį dirbtume arba, pavyzdžiui, visą dieną žaistume futbolą. Biblijoje parašyta, kad po to, kai Dievas sukūrė pasaulį ir visa kita,

Jis ilsėjosi septintą dieną ir pašventino ją. Todėl žydai šventė septintą dieną – šabą (mūsų šeštadienis) šventovėje, atnešdami aukas. Dievas paliepė Izraeliui: „Atmink šabo (sabatos) dieną, kad šventai jos laikytumeisi“. Krikščionys švenčia sekmadienį vietoje šeštadienio (šabo dienos), – dieną, kada Jėzus Kristus prisikėlė iš mirusiųjų. Tą dieną mes susirenkame, kad pagarbintume Dievą ir padėkotume Jam, nešdami ir kitiems džiaugsmingą žinią apie Kristų, mirusį už mūsų nuodėmes ir dovanojusį mums amžinąjį gyvenimą.

Skaitymui: Izaijo pranašystė 58, 13 – 14

- Klausimai:*
1. Koks geriausias užsiėmimas sekmadienį?
 2. Ar sekmadienis – vienintelė savaitės diena, kada mes galime galvoti apie Dievą ir melstis?
 3. Ar žinai, kodėl Dievas nori, kad mes sekmadienį ilsėtumėmės?

Malda: Mes dėkojame Tau, mūsų Dangiškasis Tėve, už tai, kad Tu mums dovanojai sekmadienį. Padėk mums jį švęsti. Amen.

41. AR TU SUSITAIKĖS SU DIEVU?

Biblijoje yra vienas labai svarbus žodis – susitaikymas. Aš noriu tau paaiškinti, ką reiškia šitas žodis. Jeigu, pavyzdžiui, kas nors sulaužė tavo žaisliuką, tu, žinoma, nuliūdai arba supykai ant jo. Bet jeigu jis paprašys atleisti ir pasakys, kad nenorėjo taip padaryti, tu jam atleisi ir toliau su juo žaisi be nuoskaudos. Kai taip atsitinka, daugiausiai sako: „Tu susitaikei su tuo, kas sulaužė tavo žaislą“.

Ir būtų keista, jeigu po to, kai tu jam atleidai, jis ir toliau būtų piktas. Juk jis turėtų būti patenkintas ir linksmas! Bet būna ir taip: tu atleidai žmogui, o jis vis tiek lieka nedraugiškas tau.

Tokie santykiai yra tarp netikinčių žmonių ir Dievo. Dievas užsirūstino ant žmogaus dėl blogų jo poelgių. Bet po to atėjo Jėzus Kristus ir numirė už žmogaus kaltes, ir Dievas tokiu būdu galėjo atleisti ir susitaikyti su žmogumi.

Bet labai blogai, jeigu žmogus nesusitaiko su Dievu. Jis ir toliau pasilieka nepaklusnus Dievui, nors Dievas nori žmogui atleisti. Žmogus priešinasi Dievui ir elgiasi taip, kaip jam patinka.

Ko Dievas laukia iš tokio žmogaus?

Žmogus turi pripažinti, kad elgėsi neteisingai. Jis turi paprašyti Dievo atleidimo. Jeigu žmogus tai padarys, jis iš

karto pastebės, kad susitaike su Dievu. Dievas jau seniai jį mylėjo, dabar ir žmogus myli Dievą. Koks džiaugsmas! Įvyko Dievo ir žmogaus susitaikymas.

Skaitymui: 2 – asis laiškas Korintiečiams 5, 17 – 21

- Klausimai:* 1. Ką reiškia žodis „susitaikymas“?
2. Kada Dievas nori atleisti tavo nuodėmes?
3. Ko reikia, kad Dievas mums atleistų?
4. Ar tu susitaikei su Dievu?

Malda: Brangusis Dangiškasis Tėve! Kaip negera gyventi nesantaikoje su Tavimi. Tu visada toks geras mums. Padėk mums Tave mylėti, nes Tu mus labai myli. Prašome Tavęs Jėzaus Kristaus vardu. Amen.

42. APIE PAMALDAS

Kodėl taip svarbu pastoviai lankyti pamaldas? Todėl, kad Dievas nori, jog mes susitikinėtume su kitais krikščionimis ir pasakotume vienas kitam apie tai, ką dėl mūsų padarė Viešpats, o taip pat, kad mes kartu pasimelstume. Jeigu mes neiname į pamaldas, tai mums žymiai sunkiau toliau mylėti Dievą. Jis sukūrė mus tokius, kad mums reikia bendravimo. Atsimink, jeigu tu eini į pamaldas, tai Dievas siunčia tave ten dėl to, kad tu galėtum daugiau sužinoti apie Jo meilę ir papasakoti apie ją kitiems. Todėl tu turi įdėmiai klausytis, kas ten sakoma ir elgtis taip, kad netrukdytum kitiems.

Taip pat labai svarbu atsivesti su savim pažįstamus berniukus ir mergaites, kurie nieko nežino apie Kristų. Ar tu turi draugų, kurie labai mažai žino apie Jėzų? Gal tu pabandysi juos pakviesti į pamaldas? Ten jie galės sužinoti, kaip stipriai juos myli Dievas.

Dažnai vaikams sunku sėdėti ir klausytis pamokslininkų, tuo labiau jei jie kalba apie nesuprantamus dalykus. Bet sėdėti tyliai ir įdėmiai klausytis – labai svarbu. Kartais pamoksle pasitaiko tau nesuprantami išsireiškimai, tada tu gali sėdėti ir apmąstyti tai, ką išgirdai. Jeigu tu šeštadienį prisiminsi, kad rytoj sekamdienis, ir tu eisi į pamaldas, tu gali melstis, kad Viešpats tau padėtų daugiau Jį suprasti. Taip tu būsi geriau paruoštas, ir esu

įsitikinęs, kad po tokio pasiruošimo tau nebebus sunku sėdėti tyliai.

Skaitymui: Laiškas Žydams 10, 24 – 25

- Klausimai:*
1. Kodėl taip svarbu eiti į pamaldas?
 2. Kuo tu gali padėti kitiems vaikams, lankydamas pamaldas?
 3. Kodėl naudinga jau šeštadienį galvoti apie sekmadienio pamaldas?
 4. Ar reikia eiti į pamaldas, jei nemokame tyliai sėdėti?

Malda: Mūsų Dangiškasis Tėve, dėkojame Tau už tai, kad yra daug krikščionių, su kuriais galima kalbėtis apie Tave. Dėkojame Tau už visus pamokslininkus. Laimink juos ir padėk jiems pasiruošti sekančiam sekmadieniui. Padėk mums suprasti visa, apie ką kalbama. Amen.

43. KUO TU NORI BŪTI UŽAUGĘS?

Ar tu jau galvoji apie tai? Pasaulyje tiek profesijų, kad tu, tikriausiai, negali nuspręsti, kurią geriau išsirinkti. Tu gali tapti gydytoju arba inžinierium, mechaniku ar siuvėja. Bet yra vienas, kuris jau žino, kuo tu būsi. Tai Dievas, ir Jis noriai pasakys tau, kokia profesija bus tau tinkama, kai ateis laikas. Todėl tuo nesirūpink!

Bet kaip Dievas tau tai pasakys? Jis turi daug galimybių pasikalbėti su tavim. Pavyzdžiui, tai talentai, kuriuos Jis tau davė. Yra berniukų, tiesiog „apsigimusių meistrų“, o yra ir tokių, kurie nemoka net vinies įkalti, bet jie labai gerai dainuoja, o dar kiti visai neturi klausos. Jeigu Dievas tave sukūrė nelinkusiu meistrauti, tai Jis ir neišrinks tau, pavyzdžiui, konstruktoriaus profesijos. O gal Jis tau davė talentą groti smuiku ar pianinu, ir tu gali tapti įžymiu muzikantu. Ar Jis davė tau tokius gabumus, kad tu gali tapti gydytoju ar rašytoju. O gal tu labai nori būti elektriku ir neturi jokio troškimo tapti gydytoju; kaip tik tuo Dievas ir parodo tau, kad Jis nenori tavęs padaryti gydytoju.

Naudinga mintyse išsivaizduoti įvairias profesijas ir pagalvoti, kokios tau labiausiai patinka. Kai tu paaugsi, tave labiausiai domins viena kokia nors profesija. Dievas parodys tau, ar teisingas tavo pasirinkimas, jeigu tu Jo paprašysi.

Yra berniukų ir mergaičių, kurie jau dabar žino, kuo jie nori būti užaugę, o kiti apsisprendžia tik baigdami mokslus mokykloje. Kartais Dievas, prieš parodydamas mums gyvenimo kelią, verčia mus laukti, kol užaugsim. Kai ateis laikas, Jis mums jį parodys, tik pasitikėk Juo!

Skaitymui: 1 – asis laiškas Korintiečiams 12, 12 – 31

- Klausimai:*
1. Kaip Dievas padeda mums suprasti, kokią profesiją pasirinkti?
 2. Ar Dievas leistų mums neteisingai pasirinkti, jeigu mes prašome Jo patarimo?
 3. Ar visada Dievas į šį klausimą atsako vaikystėje?

Malda: Brangusis Jėzau, aš žinau, kad Tu numatei man tam tikrą užduotį, ir aš esu pasiruošęs ją įvykdyti Tavo garbei. Prašau parodyti man, kai užaugsiu, mano vietą gyvenime. Aš tikiu, kad Tu parodysi man mano kelią. Amen.

44. KAS TURI TEISĘ KALBĖTIS SU DIEVU?

Jeigu tu, nuvykęs į sostinę, staiga panorėtum pasikalbėti su valstybės galva, kaip manai, ar galėtum tai padaryti? Žinoma, ne! Tau reikėtų specialaus leidimo, nes jis per daug užsiėmęs kalbėtis su visais tais žmonėmis, kurie panorėtų jį pamatyti. Patekti į priėmimą pas valstybės vadovą – ypatinga garbė; nedaugelis taip pagerbiami.

Dievas stovi daug aukščiau už valstybės galvą, ir, atrodytų, niekas neturėtų teisės su juo kalbėti. Bet nuostabu! Dievas visada džiaugiasi, jei mes pas Jį ateiname, Jis kviečia mus bet kuriuo metu.

Juk tikrai būtų įdomu apsilankyti pas Tą, kuris tave sutvėrė? Argi nebūtų malonu pasikalbėti su Tuo, kuris viską žino? Žinoma, tu labai susijaudintum tokį pakvietimą gavęs. Bet kaip tik tai Dievas ir daro. Jis, kuris sukūrė visa, kas gyva, nori ir tavo gyvenimą paimti į savo rankas ir jam vadovauti. Jis visada turi laiko tave priimti ir išklaudyti.

Tu gali patirti tokį nuostabų susitikimą su Dievu!

Jeigu tu to nori, tai užmerk akis, palenk galvą ir pagalvok, kaip stipriai tave Dievas myli! Ir pasikalbėk su Juo apie viską! Pradžioje padėkok Dievui už Jo meilę tau. Po to padėkok už Jėzų Kristų, kuris mirė už tavo nuodėmes.

Dėkok už šiltus drabužius, už tėvus, už draugus. Dėkok Jam už tai, kad gali eiti į mokyklą, nes yra šalių, kur vaikai neturi tokios galimybės.

Jeigu turi prašymą, gali ramiai Jam išsakyti jį. Jis tikrai džiaugiasi tavo turimais prašymais ir pageidavimais.

Ar Dievas tave girdi? Jis yra šalia tavęs ir žino viską, ką sakai ir ką galvoji. Tau net nebūtina garsiai išsakyti savo mintis – Viešpats žino, kas vyksta tavo širdyje.

Dievui patinka, jei tu pas Jį ateini ir kalbiesi su Juo. Juk tu Jo vaikas! Jis tavo Draugas ir Tėvas! Taigi, kalbėk su Juo apie visas savo problemas ir reikmes, o taip pat dėkok už Jo meilę tau.

Skaitymui: Laiškas Žydams 4, 16

- Klausimai:*
1. Ar tu gali bet kada pasikalbėti su valstybės galva?
 2. Paaiškink, kodėl Dievas stovi aukščiau už bet kokį valdovą?
 3. Kaip dažnai mes galime ateiti pas Dievą ir su Juo kalbėti? Kodėl?
 4. Išvardink keletą dalykų, apie kuriuos tau būtinai reikia pasikalbėti su Dievu.

Malda: Dangišskasis mūsų Tėve, dėkojame Tau už tai, kad kiekvieną minutę galime ateiti pas Tave ir išsakyti Tau savo problemas. Išmokyk mus

melstis ir padēk niekada neužmiršti, koks Tu didis ir gailestingas. Dēkojame Tau už viskā. Amen.

45. MELAS

Ar tavęs nestebina tai, kad Dievas gali ir neapkęsti? Paprastai mes galvojame, kad Dievas – tai meilęs Dievas. Tai tiesa. Bet kai ko Jis ir nekenčia, pavyzdžiui, melo! Todęl geriau bus, jei mes atsisakysime melo.

Dievas nori, kad Jo vaikai bųtų tauręs, ir jų žodžiais bųtų galima tikęti. Jis nori turęti tokius vaikus, kurie išpildo viskā, kā pasako. Jeigu, pavyzdžiui, jie prižada neišduoti paslapties, tai jie ir neišduos, nors ir kaip juos prašytų.

Bet ar mes nepakliūsime į keblią padęti, visada sakdami tiesą? Žinoma! Jeigu tu pasielgei neteisingai ir prisipažinai, tu gali bųti nubaustas. Bet geriau bųti teisingai nubaustam, negu meluoti. Jeigu vietoje prisipažinimo tu apgaudinęji, reiškia, tu du kartus pasielgi neteisingai, ir Dievas turi tave nubausti už du prasižengimus. Jau geriau bųti nubaustam tėvų.

Berniukai ir mergaitęs, kurie sako tiesą visuomet, užaugs žmonęmis, vertais pasitikęjimo. Jiems patikęs atsakingas pareigas, nes jais bus galima pasikliauti.

Mums kartais atrodo, kad, pasakę netiesą, mes greičiau pasieksime tikslą. Bet iš tikrųjų yra visai ne taip. Mes turime pasitikęti Dievu. Jei bųsime sąžiningi, Jis mums padęs.

Skaitymui: Laiškas Efeziečiams 4, 25; Laiškas Kološiečiams 3, 9; Evangelija pagal Joną 8, 44

- Klausimai:*
1. Kas džiaugiasi, jei vaikai meluoja?
 2. Kartais per melą žmonęs daug ko pasiekia, ir bųna taip, kad niekas ir nesužino, reikia, vis dęlto verta meluoti? Ar ne? Kodęl?
 3. Ar mums Viešpats atleis, jeigu pameluosime? Kā turime padaryti, pastebęję, kad sakęme netiesą?

Malda: Brangusis Viešpatie, dękojame Tau, kad Tu visada nurodai mums mųsų klaidas. Atleisk mums ir padęk visada sakyti tiesą, net jei kartais labai sunku. Dękojame Tau už Tavo gerumą. Amen.

46. KAS YRA SUTVĒRĒJAS VISO, KAS GYVA?

Ar tu esi stātes kā nors iš smēlio ar molio? Labai īdomu, kai īšeina tikri namai ar gyvūnai, tiesa? Bet ar tu esi bandēs nulīpdyti iš molio gyvā šunī? Žinoma, tau nieko neišeis. Tik vienas Dievas gali sukurti gyvybę. Niekad nē vienas žmogus nēra sukūrēs kā nors gyva. Tai gali tik Dievas.

Bet yra žmonēs, kurie sako, kad ne Dievas sukūrē pasaulī, ir kad Dievo iš viso nēra. Jie mano, kad prieš milijonus metų mažas molio gabalēlis pats pradējo vystytis ir gyventi. Kaip kvaila taip galvoti! Tie žmonēs nežino, kaip gimē gyvybē, ir tvirtina, kad tai padarē ne Dievas.

Dievas mums sako, kad po pasaulio sukūrimo Jis sutvērē žmogū ir ī jī īkvēpē gyvybę. Tik vienas Dievas gali duoti tą gyvybę.

Du draugai: Andrius ir Petras, vaikščiojo pajūriu.

– Man atrodo, kad mes niekada iš tiesų nesužinosime, ar pasaulī sukūrē Dievas, ar ne, – pasakē Andrius.

Netikėtai jie smėlyje pamatē žmogaus pėdas.

– Čia kažkas jau buvo šį rytą, – pasakē Andrius.

– Taip? Tu esi tikras? – paklausē Petras.

– Argi tu nematai? Čia pasiliko kažkieno pėdsakai, reiškia, kažkas čia jau buvo.

– Matai! – sušuko Petras. – Lygiai taip pat mes galime

neabejodami pasakyti, kad žemē sukurta Dievo, nes medžiai ir gėlės, saulē ir lietus yra Jo pėdsakai. Jie mums parodo, kad Jis – Kūrējas.

Skaitymui: Pradžios knyga 1, 1 – 23

- Klausimai:* 1. Ar bent vienas žmogus yra sukūrēs kā nors gyva?
2. Kaip atsirado žvaigždēs danguje?
3. Kodėl kai kurie žmonēs nenori pripažinti, kad juos sukūrē Dievas?

Malda: Dangiškasis mūsų Tēve, dėkojame Tau, kad Tu sukūrei visą pasaulī ir davei mums gyvybę. Dėkojame Tau už tai, kad Tu mus pasiimsi pas Save, kur mes amžinai būsime su Tavimi. Dėkojame už Jėzū Kristū, kuris tai padarē galimu dalyku. Amen.

TURINYS

Ižanga	5	15. Kodėl Jėzus mane išgelbėjo?	35
1. Yra tik vienas Dievas	7	16. Ar Jėzus mane išgelbės, jeigu aš stengsiuos būti geras?	37
2. Kas yra Dievas?	9	17. Karaliaus vaikai	39
3. Iš kur atsirado Dievas?	10	18. Kur buvo Jėzus iki savo gimimo?	41
4. Kaip galime žinoti, kad yra Dievas?	13	19. Kuo vaikelis Jėzus skyrėsi nuo kitų vaikų?	43
5. Dievas Tėvas, Dievas Sūnus ir Dievas Šventoji Dvasia	15	20. Jėzaus padaryti stebuklai	45
6. Kodėl Dievas sukūrė žmogų?	17	21. Jėzaus Kristaus mirtis	48
7. Dar daugiau apie didįjį Dievą	19	22. Jėzaus prisikėlimas	50
8. Angelai	20	23. Jėzus grįžta pas savo Tėvą	53
9. Kas yra šėtonas?	23	24. Jėzus ateis dar kartą	55
10. Adomo ir Ievos sukūrimas	25	25. Šventoji Dvasia	57
11. Kaip nuodėmė įsibrovė į šį pasaulį	27	26. Ar krikščionys turi teisę elgtis neteisingai?	59
12. Dievo plane – siųsti Atpirkėją	29	27. Kas sėdi tavo širdies soste?	61
13. Mūsų gerasis Ganytojas	31	28. Karalius visada turi būti savo soste	63
14. Kas atsitiks, jei mes paprašysime Jėzaus tapti mūsų asmenišku Išganytoju?	33	29. Atnešti vaisių	65
		30. Kaip galima sužinoti, ar žmogus myli Viešpatį?	67
		31. Kas atsitinka, kai Dievo vaikas nusideda?	69
		32. Kodėl mes kartais turime būti nubausti?	71

33. Dievo laiškas	73
34. Iš kur tu žinai, kad Biblija teisi?	75
35. Kas atsitiks, jei mes neskaitysim Biblijos?	77
36. Ko Dievas iš manęs nori?	79
37. Kodėl krikščionys ne visada vieningi?	82
38. Ką reiškia atleisti?	84
39. Tavo apdovanojimas	86
40. Viešpaties diena	88
41. Ar tu susitaikęs su Dievu?	90
42. Apie pamaldas	92
43. Kuo tu nori būti užaugęs?	94
44. Kas turi teisę kalbėtis su Dievu?	96
45. Melas	98
46. Kas yra Sutvėrėjas viso, kas gyva?	100